

РІК LXI, Ч. 2

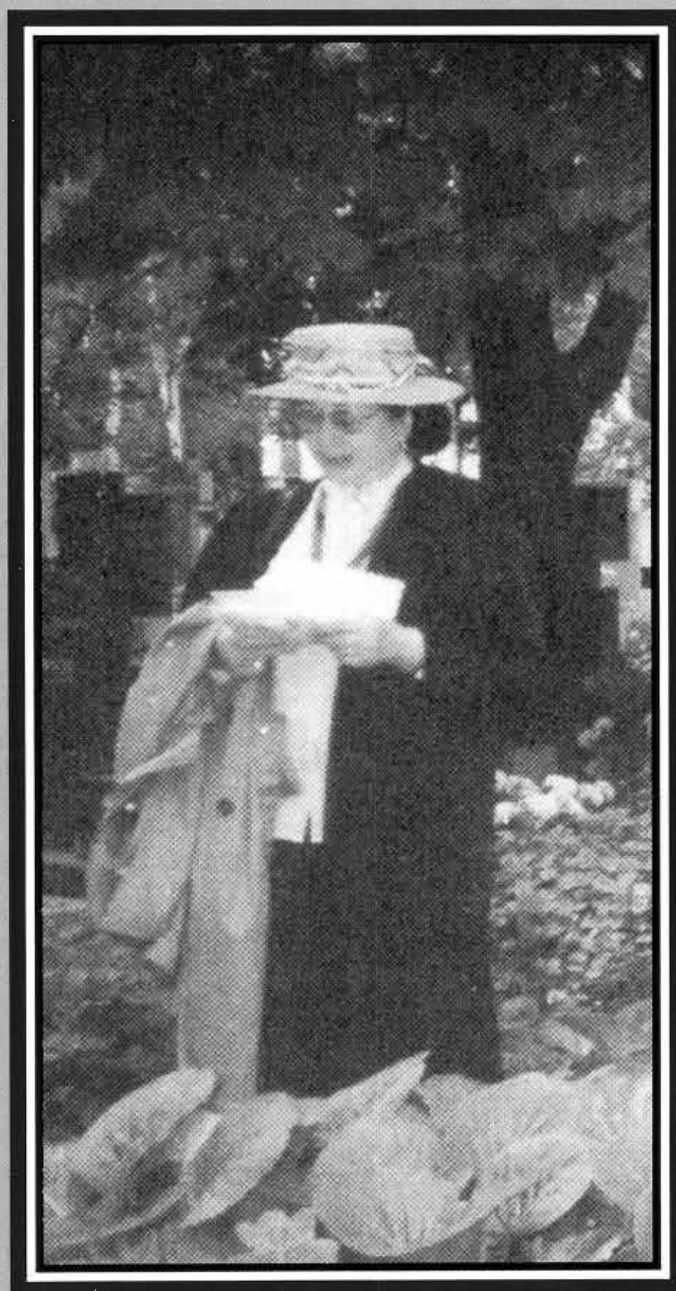
ЛЮТИЙ — 2004 — FEBRUARY

№2, VOL. LXI

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

PIK LXI

ЛЮТИЙ

Ч. 2

Виходить раз у місяць
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація
Засновник Українського Музею в Нью-Йорку

Головний редактор — **Ірена Чабан**
Редактор англomовної частини — **Тамара Стадниченко**
Мовний редактор — **Лев Чабан**

Редакційна колегія:
Ірина Куровицька (з уряду) — голова Союзу Українок Америки
Марта Богачевська-Хом'як
Любов Волинець
Анна-Галія Горбач
Ася Гумецька
Галина Кирпа
Катерина Немира (з уряду) — пресова реф. Головної Управи СУА
Марта Тарнавська

Адреса редакції: 203 Second Avenue, New York, NY 10003
Тел./Факс: (212) 982-2889

Річна передплата в США
Для членів СУА \$ 25.00
Для інших передплатників \$ 30.00
Поодинокое число \$ 3.00
В країнах поза межами США US \$ 40.00

Адміністратор: **М. Оріся Яцусь**
P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024 Тел./Факс: (732) 441-9377

OUR LIFE

VOL. LXI

FEBRUARY

№ 2

Published by
UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.
Non-profit organization
Founders of The Ukrainian Museum in New York, N.Y.

Editor-in-Chief — **Irena Chaban**
English Editor — **Tamara Stadnychenko**
Ukrainian Language consultant — **Lev Chaban**

Contributing Editors:
Iryna Kurowyckyj — UNWLA Inc. President
Martha Bohachevsky Chomiak
Lubow Wolynets
Anna-Halia Horbach
Assya Humetsky
Halyna Kyrpa
Kateryna Nemyra — Press
Martha Tarnawsky

Editorial Office: 203 Second Avenue, New York, NY 10003
Тел./Факс: (212) 982-2889

Annual subscription in the USA for UNWLA members \$ 25.00
Annual subscription in the USA for other subscribers..... \$ 30.00
Annual subscription in countries other
than USA..... \$ 40.00 US currency
Single copy \$ 3.00

Business administrator: **M. O. Jacus**
Тел./Факс: (732) 441-9377

Шістдесятиліття журналу СУА "Наше Життя"

ЗМІСТ

Сторінки з минулого.....	1
Віра Вовк. Старі панянки	2
Катерина Немира. Опис мальованих портретів поетес	3
Марта Тарнавська. Читаючи Лесинє листування	5
Микола Мушинка. Організаторка Українського Жіночого Руху в Чехії	6
Микола Вінграновський. Український прелюд	7
Збережемо "Наше Життя"!	9
У канцелярії СУА можна замовити такі видання	10
Our Life	
Iryna Kurowyckyj. From the Desk of the President	11
A Letter from Pavlo	12
Iwanna Shkarupa. Sailing to Success	13
Helene N. Turkewicz-Sanko. Irene Zabytko and American Ethnic Literature	14
Tyrsa Pavlak. UNWLA Branch 4 Hosts "Vesilya"	16
Ihor Magun. Self-Healing with Over the Counter Medications	17
Letters	18
Новини Головної Управи СУА	19
Діяльність округ і відділів	21
Відійшли у вічність	29
Добродійство	30
Нашим дітям	34

На обкладинці: **Тетяна Беднаржова** біля могили **Олександра**
Олеся на **Ольшанському цвинтарі** в **Празі**.
1999 р.

Просимо всіх дописувачів посилати до редакції тільки оригінали дописів, статей. Згідно з журналістичною практикою, не подається копій, що були поміщені чи переслані до інших видань.

Незамовлених матеріалів редакція не повертає, а також не веде листування з приводу невикористаних матеріалів.

Редакція застерігає за собою право скорочувати матеріали і виправляти мову. Статті, підписані прізвищем чи псевдонімом автора, не завжди відповідають поглядам редакції.

Передруки і переклади матеріалів з "Нашого Життя" дозволені за поданням джерела.

На адресі, поміщеній на журналі, є зазначено, доки заплачена передплата.

Усі редакційні матеріали просимо пересилати на адресу редакції, з поміткою "редакторів".

Кошти вироблення кліше покривають дописувачі.

Дописи просимо писати виразно, через два інтервали, зокрема чітко імена і прізвища поданих осіб.

Редакція приймає за домовленням, тел.: (212) 982-2889.

"OUR LIFE" (USPS 414-660) is published monthly (except August) by Ukrainian National Women's League of America, Inc., 203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003 ISSN 0740-0225

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices. (USPS 414-660)

Postmaster: send address changes to

"OUR LIFE", 203 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 2003 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

З друкарні Computoprint Corp. Clifton, NJ
Tel.: (973) 574-8800 Fax: (973) 574-8887 e-mail: computopr@aol.com

ШІСТДЕСЯТИЛІТТЯ ЖУРНАЛУ СУА „НАШЕ ЖИТТЯ”

СТОРІНКИ З МИНУЛОГО...

ЛИСТ ВІД СИНА

“Дорога мамо! Було мені краще, коли я був на вправах в краю, в кемпі, бо тоді я міг писати до Тебе по-українськи. Тепер за морем, не дозволили нам писати іншою мовою, крім англійської. Та це для мене було надто прикре, і я просив старшин, щоб дозволили мені писати додів по українськи. Як бачиш, мені цей дозвіл дали, і з цього я дуже, дуже щасливий. Тепер, як пишу до Тебе по-українськи, то видається мені, що я дома і говорю з Тобою. Ти теж пиши до мене по-українськи, бо як читаю такий Твій лист – то наче чую Твій голос та бачу перед собою Твоє лице”.

“Колись, поки я ще пішов до нейві – я нераз дорікав Тобі за це, що ходиш до організації, що жертвуєш час на суспільну працю. Який я був нерозумний, що я цієї праці не цінив! Який я був нерозумний, що не цінив цього, що Тобі давав Союз Українок. Тепер – аж тепер бачу, що своє гніздо найдорожче, а матірня мова, ця, якої Ти мене навчила, – найцінніша за все”. Працюю мамо, якнайбільше для свого народу, бо знаю, скільки Україна потребує, й буде потребувати робітників і робітниць!

Цілую Твої добрі руки, Твій син Павло”.

Десь з австралійської джунглі чи від воріт поневоленої Європи прийшов цей лист, писаний українською мовою від хлопця, який України не бачив на очі. Писаний американським моряком, у якого любов для мови батьків така велика та відважна, що наказує йому вдаватися до влади та просити про уступок, про виняток з правила строгої військової цензури лиш на це, щоб написати до мами лист по-українськи.

І люде ці, ці старшини при владі, зрозуміли, що таке прохання молодого хлопця – це не злочин, ні зухвалість. Це не доказ невірности, чи легковаження американської мови. Навпаки – вказівка, які великі цінності виніс цей хлопець з дому, де гомоніла мова, привезена з далекої, української землі. Чим мусіла бути у цьому домі мати, коли її дитині так дуже залежить на тому, щоб писати до неї її мовою, щоб усе, чого вчила його, зберегти наче святощі, так точно, та звуком цієї мови, яка вийшла з матірніх уст.

І дозвіл влади прийшов. Бо хлопець, який цинить усе, що виніс з рідної хати, та так дуже цим усім дорожить – напевно не заважається боронити усіма силами землі, на якій могло свobodно держатися родинне гніздо, що привязало його до себе такими сильними, нерозривними нитками почувань та духа.

Прийшов дозвіл, і суворий, підзорливий цензор, всупереч законів, прибав свою печатку на українських стрічках листа, що його американський моряк шле через океан рідній мамі.

Ми гордимось Мамою, що виховала цього сина. Тим більше, що вона наша рідна – вона членка Союзу Українок Америки.

(Зберігаємо правопис оригіналу)

Віра ВОВК

СТАРІ ПАНЯНКИ

РОМАН

ЯБЛУКО

„Будете, наче Бог, відаючі добро і зло”, – і жінка з’їла плід з яблуні. То було те саме дерево, що дарувало безсмертя германським богам, чий плід роздавала Ідуна. І одне з тих, що росло в саді Гесперид і що належало богині Гері, княгині з роду титанів, а дружині Зевеса, і яблука якого Геракл мав принести своєму володарю Ерістееві. Чарівне яблуко. Те, що застрягло в горлянці Білосніжки аж до любовного поцілунку. Те, що малював Пікассо (розкрояне); те, що наповнювало пахощами йонатани, пепіни, ренети, паперівки біля білого родинного дому Раїни в Кутах. Те, що гупало об землю десь там, у її Пеньківці, і що вона заодно тче на дереві життя. Те, що звисало з дерев у Довженковій „Землі”, між які несли відкриту домовину юнака. Прадерево, райське дерево. З нього я зірвала це яблуко, що тримаю в руці для тебе.

Хто ти, невідомий друже? Як довго я тужу за тобою, як дуже хочеться зустріти тебе в житті! Ти, якому я без вагання віддала б руку на ціле життя. Ти – розумний, але не блискучий зовні; рішучий, але не авторитарний; спокійний, але не байдужий; непідкупний, правдомовний, справедливий; ти, що любиш сміятися, але вмєш бути поважним і вдумливим; ти, що маєш тільки одне слово, а не безліч, включно з їхніми протиставленнями; ти мужній, але лагідний; вродливий, але скромний; пристрасний, але опанований.

Чому я так і не пізнала тебе в житті? На якомусь розі вулиці я повинна б була тебе зустріти, правда? Моє серце роками горіло до тебе. Дивися: моє волосся вже стало сивим водоспадом, але ніде я тебе не помітила. Часом здавалося, що бачу тебе здалека. Часом гадала, що ти – Орляндю, але коли ближче підходила, зустрічала незнайомця, твій образ затирався, як стара фреска, залишаючи тільки якісь нез’ясовані мазки, що здалека нагадували красу, якої вже не помітно, наче б ти жив колись в інших часах, покритих століттями, і я бачила тебе тільки крізь призму якоїсь легенди, якогось пів-забутого міту.

Мій коханий! Наче бог Індра, ти являєшся мені в безсонних ночах місячної повні, і я знову тепер молода дівчина з розпущеним волоссям і квітучим тілом, одягненим шовкопряжею проміння, з білим цвітом за вухом і з піснею на вустах, чекаю тебе, мого вибранця, щоб подарувати тобі душу і плоть навіки.

Віра Вовк. "Проза". Київ, Родовід, 2001 р.

Вручення нагород лавреатам Конкурсу ім. Петра і Лесі Ковалевих, що ним з 1967 р. опікується СУА, відбулося наприкінці минулого 2003 р. в Філядельфії. Голова СУА Ірина Куровицька відзначила велику працю, пророблену Комітетом конкурсу (Ірина Куровицька Оксана Фаріон, Ірена Чабан), журі Конкурсу (Марта Богачевська-Хом'як, Валентина Борисенко, Людмила Тарнашинська, Надія Світлична, Тарас Гунчак) та організаторам заходу – союзнякам Округи Філядельфія на чолі з головою Христиною Хомин-Іжаск. Вітаючи лавреатів, голова СУА сказала: „Сьогодні ми відзначаємо жінок, діяльність яких, творчі здібності яких збагатили не тільки скарбницю української літератури, але й увійшли до надбань творчості жінок цілого світу. Отже, ми можемо засвідчити, що, вписуючи імена Віри Вовк і Марти Тарнавської в число лавреатів Конкурсу ім. Ковалевих, ми гідно доповнюємо шеренгу достойних їх попередників”.

ОПИС МАЛЬОВАНИХ ПОРТРЕТІВ ПОЕТЕС, ЛАВРЕАТІВ ЦЬОГОРІЧНОГО КОНКУРСУ СУА ІМ. ПЕТРА І ЛЕСІ КОВАЛЕВИХ, НА ФОНІ ЇХ ТВОРЧОГО ДОРОБКУ

ВІРА ВОВК

*„Ви – золота роботяща бджілка,
що прилетіла до нас із-за океану...”*

Микола Бажан

За тих десять років, що проминули від моєї першої зустрічі з Вірою Вовк у засніженому Нью-Йорку, прибавилось срібла в її волоссі і хода стала повільніша та рухи стриманіші... Але очі – можна було би тільки їх намалювати на цьому портреті і кожен би зрозумів, що пишемо портрет поета і трудівниці. А ще – жінки, що до жертovníка днів принесла оберемок щоденної важкої кам'янистої дороги, наповненої враженням-життям.

А можна не малювати, а, взявши в руки будь-яку з її книжок, побачити, як „вітер перестрибує дощ” або „смаглявих ангелів”, що несуть цілющу воду в коронах із „бляшаних пушок”, або слідкувати за „поморщеними лицами солончаків з пірчастими хмарами”. Одне слово, вчитися відчувати поезію на смак, на дотик, навколо себе і дивуватися, дивуватися нестримності образів і буйності кольорів, надхненності і...

Вірі Вовк, народженій в Україні, випала доля творити і жити за межами рідного краю, в Бразилії. Працювати в університеті професором германістики, перекладати, представляти твори інших та писати свої власні, не наголошуючи спеціально на етнічних та побутових означеннях. Але, о диво, залишатись у творчості українським поетом, виразником тієї особливої поетичної душі, що притаманна нашому народові, розкиданому по світі, загубленому на перехрестях чужих доріг, але здатному зберігати свої риси і самобутність.

А ще їй випало в житті бути тендітною билиною і розростатись багатогіллявим міцним деревом, що в тіні свого листя дає прихисток іншим, що на своїх гілках вигойдують інших та, немов квіти, показує їх людям... Це вона дала нам змогу зрозуміти красу творчості багатьох видатних діячів культури світу. Це завдяки їй віршам і новелям зрозумілішою стала творчість художників: Михайла Дзинри, Зої Лісовської, Марка Зубара, Юрія Соловія та інших. Кожна її збірка поезій, оповідань чи новель – це свято для шанувальників мистецтва і відкриття України для інших народів.

Мешкаючи в далекій і бідній Бразилії, двигнула такий потужний обсяг праці, що доводиться тільки знизувати плечима: як їй це вдалося, звідки взяла сили, кошти, одна...

Серед жінок-поетів вона є прикладом сили і наполегливості, особливого, притаманного їй сприйняття світу і скромності. А може не просто скромності, а й працьовитості, котра як та пряжа, пряде кольорову нить, ні, не свого життя, а нашого з вами! І дає нам можливість відчути його на смак і на дотик і теж трохи стати поетом.

Про неї не можна розповідати. Треба взяти її збірки і наповнюватись ними...

МАРТА ТАРНАВСЬКА

*Вона – поет філософської думки
й одночасно терпкої іронії,
вона – поет трагічних ситуацій і одночасно
глибоколіричних порухів жіночого серця.*

Григорій Костюк

Якщо захочете намалювати портрет Марти Тарнавської, виберіть сріблясто-блакитні кольори, додайте до них згустку сили і стрімкості, енергії і елегантності, спокою і палкої пристрасти – і малюйте... Малюйте, щоб раптом побачити, що всі ці барви не наблизили ні на крихту мальоване зображення до оригіналу...

Українська поетеса і просто жінка, активний пропагандист духовних надбань і господиня літературного візуального салону де в галереї пропонуванням українцям поетів Емілі Дікенсон і Марина Цветаєва, Сільвія Плат, Марієт Мур, Веслава Шимбарська та багато інших.

Вона відкриває українцям поетів інших народів і своєю творчістю представляє Україну в перекладах поезій англійською (Вірляна Ткач і Ванда Філіпс), португальською (Віра Вовк), польською (Регіна Гошковська) та інш. Особливо важливо відзначити переклади поезій Марти Тарнавської російською мовою, а надто однієї – ”В житті моему теж був Бабин яр”. Публікація цього вірша в перекладах Семена Вигучина, Ігоря Михалевича-Каплуна, Валентини Синкевич та інших, показує, як українська поетка стає борцем за історичну правду і своєю поезією підносить правду.

Багатогранна в діяльності, в засобах і образах, силою своїх віршів здатна піднести душі і серця, Марта Тарнавська не тільки є володаркою великого і яскравого таланту й непересічної професійної майстерності. Переклади робить, як правило, з мови оригіналу, а не з підстрочного тлумачення, відшліфовує, вирізняє кожен рядок, намагаючись передати особистість автора, а в своїх поезіях глибину і яскравість образу. Народжена у Львові, походить з України, але є з усього світу. Тому їй болить і Чорнобиль, і Київ, тому вона „причащається ліванським кедром” у Криму і відчуває, як долю її „перерішили гармати”, полишені на місці Полтавської битви, оспівує Каліфорнію і Зальцбург... Як

український поет черпає надхнення з кожної п'яді прабатьківської землі і в теплих долонях підносить цю землю до сонця, щоб на правах Людини сказати: „Я дочка планети Земля”. І йти далі, „відкриваючи срібним ключем” для нас, смертних, повні скрині вражень від „Відкриття Америки” і вчить ніколи не забувати, як „іде із Високого замку у Львові малесенький промінь блакиті”.

Тендітна жінка, бібліотекар за фахом, спеціаліст з міжнародного права у Пенсильванському університеті, стає в творчості „послом від сили, що провадить всесвіт”. І тому не біймося високих і похвальних слів на її адресу, а ще краще – візьмімо в руки збірки поезій і свою власну „палючу спрагу, що гірка мов сіль, погасім вином” – поезією Марти Тарнавської.

Поети діяспори приречені на специфічне коло читачів і на сізифів труд нести полегкість людям, для яких українська мова хоч і рідна, та все ж друга. Марта Тарнавська і Віра Вовк стали лауреатами премії США ім. Петра і Лесі Ковалевих не для власної їх відзнаки, а для нас з вами, для нашого вміння бути гідними наших Поетів і, шануючи їх, шанувати наш світ, в якому живем і який вчимося любити так палко і нестримно, такою великою любов'ю, яку вони оживили в своїх поезіях.

Катерина НЕМИРА

Марта ТАРНАВСЬКА

ЧИТАЮЧИ ЛЕСИНЕ ЛИСТУВАННЯ

„...хочу їхати в Єгипет на прощу
до єгипетського сонця – вже ж
недарма йому такі колосальні святині
колись будовано, – певне ж,
воно і силу має колосальну, і що ж,
таке якась мікроскопічна бацила
проти його маєстату?..”

*(Із листа Лесі Українки до Н. К. Кибальчич,
15-18 вересня 1909 р.)*

Великий Ра, я теж тобі молюсь,
і хочеться, щоб був ти чудотворцем,
щоб ласкою чудесного тепла
ти міг невиліковних лікувати.
О, пожалій дітей, що лиш в зачатті –
дай їм велике – на весь світ – життя!

... Магічну силу має чорний друк:
він воскресив давно віджиту драму:
людина наново живе, терпить,
кохає, творить – і росте надія,
що промінь сонця вб'є бацилу зла...

Давно вже впала вічності завіса,
давно трагічний пролунав фінал,
а я – молюсь єгипетському сонцю...

ЖІНОЧІ ПОРТРЕТИ УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРІЇ

Микола МУШИНКА

ОРГАНІЗАТОРКА УКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЧОГО РУХУ В ЧЕХІЇ

У міжвоєнному часі Чехія була одним з головних центрів жіночого руху української політичної еміграції. Тут діяли такі поважні жіночі організації, як „Союз українських християнок” в Подєбрадах (а при ньому видавництво „Київ”), „Український жіночий союз” (з власною їдальнею, бібліотекою, дитсадком, школою), „Громада українських студенток” у Празі та багато інших. У Чехії жили і працювали такі визначні діячки українського руху, як Софія Русова, Валерія О’Конор-Вілінська, Платоніда Росиневич-Щуровська, Галина Приходько, Олена Теліга, Катря Антонович та десятки інших.

Комуністична влада після Другої світової війни зліквідувала всі ці організації. У перші післявоєнні роки неофіційно намагалися утримувати громадське життя українських жінок Зінаїда Мирна, Ніна Левитська, Зінаїда Кущинська, Олександра Сірополко, однак після їх смерті завмерло і громадське життя українських жінок. Пожвавлення настало під час „Празької весни” 1968 р. (завдяки ініціативі Олени Косач-Шимановської – сестри Лесі Українки) та Зіни Генік-Березовської. Але радянські танки його остаточно придушили, тепер вже, здавалось, назавжди. Та після повалення комуністичної диктатури в Чехії в листопаді 1989 р. там почав відроджуватися й український жіночий рух. На чолі відродження стала того часу маловідома українська жінка Тетяна Беднаржова, яка за

десять років у Празі провела неймовірно велику організаційну та наукову роботу не лише у ділянці жіночого руху, але й у чеській україністиці. На превеликий жаль, 12 жовтня 2003 р. не стало цієї невтомної трудівниці.

Хто вона, ця жінка?

Тетяна Беднаржова (дівоче прізвище Галушко) народилася 23 березня 1927 р. в м. Кобеляки Полтавської області. Після закінчення університету вона працювала викладачем Педагогічного інституту ім. М. Горького (нині Педагогічний університет ім. М. Драгоманова) у Києві. Переселившись із Києва у Прагу, вона з 1976 р. до відходу на пенсію 1990 р. викладала різні дисципліни на педагогічному факультеті Карлового університету в Празі. За цей час вона була авторкою або співавторкою вісьмох книжкових публікацій, здебільшого підручників для студентів (про лекторську майстерність, університетські виклади, університетський семінар, Надежду Крупську та ін.) За ці та інші публікації Карлів університет у Празі надав Т. Беднаржовій звання доцента.

До україністики вона активно залучилася після 1989 р. Була співзасновницею та довгорічною головою Спільки українських жінок в Чеській республіці. У 1992 р. стала активним членом Асоціації україністів Чехії. Виступала на багатьох міжнародних конгресах та конференціях у Празі, Києві, Одесі, Харкові, Львові, Пря-

шеві, Свиднику та інших містах. Три книжки вона присвятила видатному українському педагогові Василю Сухомлинському (1918-1970).

З інших її книжок мабуть найвизначнішою є монографія про Августи Волошина („Августин Волошин – державний діяч, педагог, мислитель”, Львів, 1995, 246 стор.). У ній вона вперше в українській історіографії висвітлила життя і різнобічну творчість Президента Карпатської України та останнього ректора Українського вільного університету в Празі (який у 1945 р. загинув у московській тюрмі), а також досконало проаналізувала його педагогічні праці. На конкретних матеріалах вона довела, що А. Волошин посідає почесне місце в загальноукраїнській педагогіці. У додатку вона подала бібліографію основних праць А. Волошина, перелік його рукописів та інших документів, що знаходяться в архівах Чехії та України. Значну частину з них вона тут же опублікувала, надаючи таким чином першоджерельний матеріал іншим дослідникам. Тут же вона вперше подала 27 фотографій із родинного архіву А. Волошина, що зберігається у його племінниці Ольги Дутко (на жаль, у дуже поганому поліграфічному виконанні, спричиненому недбалістю львівської друкарні). Вона була ініціатором влаштування 1994 р. в Празі наукової конференції та виставки про життя і спадщину А. Волошина.

Іншу книжку Т. Беднаржова присвятила і своєму землякові – професору Степанові Сірополку (1872-1959), видатному українському педагогу та бібліографу з Прилук на Полтавщині („Степан Сірополко – подвижник українського шкільництва”, Львів, 1998, 318 стор.) Це – перша монографія про несправедливо забутого українського вченого й громадського діяча, написана, в основному, на підставі, архіву вченого, що зберігся у його доньки Олександри Сірополко в Празі. У ній Т. Беднаржова розглянула не лише постать Степана Сірополко, але подала цікаві словесні портрети його друзів, співробітників та вчителів: Петра Холодного, Івана Стешенка, Михайла Грушевського, Бориса Грінченка, Миколи Корфа Миколи Пирогова, Михайла Драгоманова, Олександра Саліковського, Антона Прокоповича, Григорія Шерстюка, Петра Стебницького, Петра Заводовського, Аполінарія Маршинського, Миколи Стороженка, Володимира Лесевича та Петра Ніщинського. З кожним з тих діячів української культури С. Сірополко був так або інакше пов'язаний. У другій частині монографії Т. Беднаржова подала майже повну бібліографію друкованих наукових праць вченого та його рукописів в архівах Чехії, України та Польщі. Найцінніші рукописи та документи вона опублікувала в додатку до мо-

Микола ВІНГРАНОВСЬКИЙ

УКРАЇНСЬКИЙ ПРЕЛЮД

Останній міст проплив удалині,
Колеса змащено росю голубою –
І Київ на Богдановім коні
Пливе навстріч дніпровою водою...

Все серце під колесами петля!..
Упало серце! Де тому причина?
Вже чуть, як обертається Земля
І обертається з Землею Україна...

Красо моя! Вкраїночко моя!
Ну, що мені робити – я не знаю!
То прилечу, то знову відлітаю,
А день за днем і гасне, і сія...

Твоє обличчя світле, як надія,
Пахкими пальцями торкнув я уночі
І кров свою змішав я із твоєю,
Як зерно із землею повесні.
Тоді ти стала мною, Батьківщино,
А я тобою на світанні став –
І свої очі я відкрив крізь тебе...
Ти поселила в серці мій народ,
Ти освітила думку мою часом
І в мову українки сповила.
Тебе дивлюсь і серцем, і думками,
Тебе люблю я всесвітом, і людством,
І соняхом у золотому сні,
І сивиною вченого-мислителя,
І на стерні горошком польовим.
Ми стрінулись з тобою на Дніпрі,
Там губи я торкнув твої, Вітчизно,
Там вивірів по тобі пульс любові,
Годинник людства – з стрілками життя
На цифрах смерті – звірив із твоїм...
Ні, Батьківщино!
Не лише стражданням
Чи радістю я звернений до тебе!..

М. Вінграновський. **КИЇВ. Поезії.**
Київ. Видавництво художньої літератури
„Дніпро”, 1982

нографії. Тут же вона вперше представила 34 фотографії із приватного альбома вченого (на цей раз в бездоганних репродукціях на крейдяному папері).

Дві книжки Т. Беднаржова присвятила професору Високо Педагогічного інституту ім. Драгоманова в Празі Федору Шешку (1877-1944), ім'я якого довгі роки замовчувалось не лише в Чехії, але й в Україні („Fedir Steško – pedagog a hudební teoretik”, Praha, 1999, 160 strán; Федір Шешко – український вчений, педагог, музичний теоретик, Тернопіль-Прага, 2000. 256 стор.). І ці праці побудовані, в основному, на архівних матеріалах. Вони повертають в історію української та чеської науки майже забуте ім'я. Крім архівних документів та бібліографії вченого, Т. Беднаржова передрукувала найважливіші його праці, між іншим, його найвизначнішу працю про чесько-українські музичні взаємини “Čeští hudebníci v ukrajinské církevní hudbě” („Чеські музиканти в українській церковній музиці”, Praha, 1935) в чеському оригіналі та українському перекладі.

Лебединою піснею Т. Беднаржової є її книжка Sofija Rusová – významná veřejná činitelka, ukrajinská nositelka osvěty, pedagožka, literární vědkyně” (Софія Русова – визначний громадський діяч та освітянин, педагог та літературознавець”; Praha, 2001, 224 strán). Тут, крім біографії, бібліографії та списку архівних джерел, авторка подала найвизначніші праці вченої та давніші статті про неї. З її ініціативи в лютому 2000 р. Союз українок Чеської республіки влаштував у Празі міжнародну наукову конференцію, присвячену 60-літтю з дня смерті Софії Русової, на якій Т. Беднаржова виголосила головну доповідь, а також зворушливу промову на Ольшанському цвинтарі в Празі під час покладення квітів на могилу С. Русової.

У вступі до монографії референт у справі національних меншин магістрата столиці Праги д-р Ярослав Балвін підкреслив, що Т. Беднаржова своєю ґрунтовною працею представила чеській громадськості невідому постать Софії Русової. Авторку ж як засновницю і голову Спілки українських жінок в Чехії він назвав безпосередньою продовжувачкою піонерської праці Софії Русової.

Останньою публікацією Т. Беднаржової була її невеличка книжечка „Українські могили в

Чехії”, написана у співавторстві з д-ром Федором Янчиком (Прага, 200, 52 стор.). Це – путівник по цвинтарях Чехії, який містить 180 імен з короткими біографіями кожного. Це – своєрідний мартиролог представників української еміграції в Чеській республіці.

Т. Беднаржова внесла вагомий внесок в увіковічнення пам'яті багатьох представників української еміграції в Чехії. Наукові праці Т. Беднаржової відзначаються глибоким патріотизмом, і ґрунтовною першоджерельною базою. Авторка не йде по поверхні досліджуваних проблем, не переказує давно написане іншими дослідниками, а заглиблюється в дослідження першоджерел, головним чином, архівних матеріалів. Якби вона не написала нічого іншого, лише дев'ять вищенаведених книжок з українською тематикою, і тоді вона заслуговувала б на те, щоб її ім'я золотими літерами було записане в історію чеської україністики. А її перу належать десятки наукових розвідок та доповідей, виголошених на поважних наукових конференціях, конгресах, симпозіумах та опублікованих в наукових збірниках їх матеріалів або в періодичній пресі.

Тетяна Беднаржова і справді була продовжувачем піонерської роботи Софії Русової. Її пражська квартира була магнітом, який притягував багатьох українських відвідувачів Праги. Чимало з них там жило і по кілька тижнів.

А все таки мало хто проник до її приватного внутрішнього життя, про яке вона не любила і не хотіла розповідати. Мабуть тому українська преса не відзначила окремою статтею жодного з її життєвих ювілеїв, навіть останнього – сімдесятип'ятиліття з дня народження. У житті вона зазнала багато трагедій, останню – кілька років тому, коли трагічно померла її єдина донька. Своє горе вона намагалася „втопити” в інтенсивній науковій діяльності на благо української культури. Та це вдавалось їй ненадовго. Невеликовна недуга брала своє. Останні місяці вона провела в лікарні. Друзі, які відвідували її, кажуть, що склероза настільки вразила її пам'ять, що вона вже нікого не впізнавала і зовсім не реагувала на оточення.

Нехай їй буде легкою чеська земля, яка стала її другою батьківщиною.

12. 13. 2003

ЗБЕРЕЖЕМО „НАШЕ ЖИТТЯ”!

Високоповажана пані Ірена Чабан
Редактор журналу „Наше Життя”

Високоповажана пані редактор!

На засіданні Округової Управи СУА Нью-Джерзі, яке відбулося 1.25.2003, була, між іншим, розглянута справа видання „Нашого Життя”. Всі присутні позитивно оцінили це видання, головню два останні, за листопад і грудень 2003 р. Листопадове видання, присвячене Голодомору 1932-33 рр., справило на всіх велике враження і дало всім зрозуміти, яку велику працю вклав Союз Українок Америки в обороні українського народу та збереженні архівних матеріалів. Рівно ж позитивно оцінено зміст грудневого видання і рішено за всяку ціну його продовжувати.

Залучуємо 1,000 дол. на видавничий Фонд „Нашого Життя”, тратуємо і бажаємо дальшого успіху у Вашій благородній праці. З пошаною

Катерина Воловодюк.

Катерина Воловодюк, голова Округу Н.-Джс.

У ПАМ'ЯТЬ ОСНОВОПОЛОЖНИЦІ І ДОВГОЛІТНЬОЇ ГОЛОВИ НАШОГО ВІДДІЛУ
БЛ. П. ЗЕНОВІЇ ЗАРИЦЬКОЇ
СКЛАДАЄМО 1,370 ДОЛ. НА ПРЕСОВИЙ ФОНД „НАШОГО ЖИТТЯ”.
СПОДІВАЄМОСЯ, ЩО ЦЯ СУМА ПРИНЕСЕ СКРОМНУ ДОПОМОГУ
НАШОМУ ЦІННОМУ ЖУРНАЛОВІ, ЯКИМ ТІШИМОСЯ І ГОРДИМОСЯ.
БАЖАЄМО ВАМ ВЕЛИКОГО ЗАДОВОЛЕННЯ І УСПІХУ В ПРАЦІ
НА КОРИСТЬ ГРОМАДИ І НАШОМУ ЧЛЕНСТВУ.

ХРИСТИНА ПОДОЛЮК, ГОЛОВА 103-ГО ВІДДІЛУ СУА.

Записка від Ростислава Хом'яка

Грудень 2004

Дані Ірино!
Найкраще писмо
„Нашого Життя” з архівними
матеріалами про голод
попрацює ефективно!
Надіюсь, що СУА лише більшу
посилку надішле в Україну.
Кажуть іноземці, що
тримає в руках її
архівні матеріали.
З повагою
РХ

Нам пишуть...

1-25-04

До Управи Нашого Життя
Сьогодні Округ Нью Джерзі
ухвалила заток на наш-Ваш-
Журнал - і я цей заток пересилаю.
Дай Боже доброго духу щоб цей
важливіший окремий журнал ще довго
існував. Від Округу також висловлюємо
подяку за архівне писмо присвячене
великому голоду українцям. Чудово!
З пошаною
Ліда Крамарчук - секретарка

У КАНЦЕЛЯРІЇ СУА МОЖНА ЗАМОВИТИ ТАКІ ВИДАННЯ:

ЛИСТИ ТАК ДОВГО ЙДУТЬ... ЗНАДОБИ АРХІВУ ЛЕСІ УКРАЇНКИ В СЛОВ'ЯНСЬКІЙ БІБЛІОТЕЦІ У ПРАЗІ.

Упорядкування, передмова та примітки Світлани Кочерги, післямова Оксани Сліпушко. Редактор Ірена Чабан. 318 стор. Нью-Йорк, 2002.

Архівні матеріали – це листування родини Косачів, яке відтворює духовну атмосферу одного з провідних українських середовищ, тісно зв'язаних з Лесею Українкою.

Тверда обкладинка. Ціна 25 дол.

МІЛЕНА РУДНИЦЬКА – СТАТТІ, ЛИСТИ, ДОКУМЕНТИ

Редакційна колегія: Марта Богачевська-Хом'як, Мирослава Дядюк, Ярослав Пеленський. Упорядник Мирослава Дядюк. 843 стор. Львів, 1998. Відповідальний редактор Марта Богачевська-Хом'як.

Збірник документів і матеріалів про життя, суспільно-політичну діяльність і публіцистичну творчість Мілени Рудницької.

Ціна: 45 дол. (тверда обкладинка), 35 дол. (м'яка обкладинка).

БІЛИМ ПО БІЛОМУ ЖІНКИ В ГРОМАДСЬКОМУ ЖИТТІ УКРАЇНИ 1884-1939

Автор Марта Богачевська-Хом'як. Редактор Світлана Головка. 422 стор. Київ, 1995.

Тверда обкладинка. Ціна 25 дол.

ПРОПАМ'ЯТНА КНИЖКА ХХVІ КОНВЕНЦІЇ СУА

Видавничка комісія: Марта Данилюк, Ольга Тритяк, Варка Бачинська, Марія Соробей-Штогрин, Ольга Мочула. 408 стор. Нью-Йорк, 2002 р.

Збірник матеріалів про діяльність Союзу Українок Америки. М'ягка обкладинка. Ціна 15 дол.

УКРАЇНСЬКІ ВЗОРИ

Окремі картки з шести серій. Вид. Союз Українок Америки. Нью-Йорк, 1980.

Ціна: 1 картка – 1.00 дол.

ЦІНИ ВКЛЮЧАЮТЬ ПОШТОВУ ПЕРЕСИЛКУ

ЧЕКИ ПРОСИМО ВИПИСУВАТИ НА UNWLA INC.
ТА ПРИСИЛАТИ НА АДРЕСУ
UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA
203 SECOND AVENUE, NEW YORK, NY 10003

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. LXI

FEBRUARY 2004

Editor: TAMARA STADNYCHENKO

FROM THE DESK OF THE PRESIDENT

Happy Birthday, Mary Beck

*Congratulation Lydia Kazewych
on her reelection as president of the Detroit Regional Council.
We wish you well in all your endeavors.*

Dear UNWLA members and readers:

I would like to begin this month's issue of *Our Life* with a special invitation to help us recognize the accomplishments of young Ukrainian-American women in our communities.

The UNWLA Executive Committee is preparing to continue our organization's tradition of honoring "Young Women Achievers." The winner of this prestigious award will be announced at the XXVII UNWLA Convention, to be held in Albany, NY, in 2005.

To accomplish our mission in selecting the newest Young Woman Achiever, we are requesting your help and cooperation. We are seeking women whose exceptional achievements deserve recognition, and we invite you to find and nominate suitable candidates for this award.

Candidates must be of Ukrainian heritage, born in the United States, and under 40 years of age. Membership in the UNWLA is not required.

A biography of each eligible candidate should be submitted (not to exceed 2 double-spaced pages) together with a 2 ½ by 3-inch photograph. The biography should be in English, but we would also appreciate a Ukrainian translation if possible. If available, please forward copies of articles or press releases or other published material about the candidate as well.

A panel of judges has been selected to assist the Executive Committee in reviewing the submitted materials and in choosing the best candidate. Each of our judges is a distinguished member of the Ukrainian-American community. Several are former Young Women Achievers. They are Roma Sochan-Hadzewych, editor in chief of *The Ukrainian Weekly* (1984 award recipient); Nadia Komarnyckyj-McConnell, president of U.S.-Ukraine Foundation (1984 award recipient); Dr. Oksana Skypakewych Xenos, UNWLA Parliamentarian (1987 award recipient); and Virlana Tkacz, founder and director of the Yara Arts Group (1990 award recipient). Also invited to sit on our panel of judges is Dr. Joanna Ratych, Auditing Committee Chairwoman of the UNWLA.

We urge you to begin the search for suitable candidates in your city or region as soon as possible. **All applications and related materials must be received at UNWLA headquarters no later than September 30, 2004.** For your convenience, we have provided an official application form (in English and Ukrainian) in this month's issue of *Our Life*.

Thank you in advance for your cooperation and assistance in this exciting venture.

A Letter from Pavlo

Editor's note: As you know, *Our Life* is celebrating its 60th anniversary this year. In commemorating this achievement, we will be re-publishing in each issue archival materials that reflect the history of the magazine, the history of the UNWLA, and the history of the Ukrainian-American community. In last month's issue, we shared with you a translation of an article written in 1944 by Claudia Olesnycky, the first editor of *Our Life*. This month, we are pleased to share with you the English translation of a letter that was published in *Our Life* that same year. It is a letter from a sailor to his mother, a member of the Ukrainian National Women's League of America. While the letter was written during World War II, it contains a message that is still fresh and poignant for many of us. As Ukrainian Americans, we are a community that has chosen to embrace two worlds. In this choice, we honor Ukraine, the country of our heritage, and the United States of America, the country that is our homeland. The letter we have selected to publish in this issue of *Our Life* does the same.

Dear Mother:

It was better for me when I was in basic training in the States because I could write to you in the Ukrainian language. Now that I am overseas I am not allowed to write in any other language but English. I am very saddened by this situation. I went to my superiors to get permission to write to you in Ukrainian. As you see they allowed me to write to you in Ukrainian and I am very glad to have received this permission. When I write in Ukrainian I have the feeling that I'm home talking to you. You too [should] write to me in Ukrainian because when I read your letters, it will be as though I hear your voice and I see you before me.

Before I joined the Navy, sometimes I complained to you about you going to your organization and volunteering so much of your time for social services. How unwise I was for not valuing your work. I was not very smart for not appreciating what you were doing in Soyuz Ukrainok.

Now and only now, do I realize that your own nest is the most precious possession that one has to treasure, the language that mother taught is to be valued forever. Work, mama, for your organization as much as you want to, because Ukraine needs many workers!

I kiss your good hands, your son Pavlo.

This letter, written in Ukrainian, came somewhere from the jungles in the South Pacific or from a Europe enslaved by the horrors of the Second World War. It was written by an American boy, a sailor in the service of the United States of America, who had never seen with his own eyes the land of Ukraine. The letter shows many things. It shows the young man's great love for his heritage and for the language he first heard from his mother. It also shows courage. The letter, sent from a war zone and subject to strict military censorship on communication, was not written in the mandated English. Young Pavlo had the courage to ask for permission from the military to make an exception in his case so he could write his letters in Ukrainian.

The letter also demonstrates one important characteristic of the United States—it was, and remains, a country in which individual liberties are respected. The officers in the military understood the young man's plea. They did not see his request to write in Ukrainian as a crime or a transgression or disloyalty to the English language or this country. On the contrary, they supported the young man for standing up for his convictions.

Permission was granted. The letter arrived in America with a censor's seal that explained "This sailor is sending across the ocean a letter to his mother written in her language."

The editors of *Our Life* and the Executive Committee of the UNWLA gratefully acknowledge the following generous contributions to *Our Life Press Fund*:

\$50 received from Jaroslav G. and Jaroslava E. Panchuk of Chicago **in memory of Evstachia J. Strutynsky**, a long-time member of the UNWLA.

\$247 received **in memory of Zenobia Zarycky**, a long-time member of the UNWLA, donated by friends and co-workers of Mrs. Zarycky's son.

Sailing to Success

The following article is based on an interview conducted by Iwanna Skarupa, president of the Ohio Regional Council, with the parents of young scientist Ulana Horodysky. Translated from Ukrainian by Ulana Hlynsky, UN-WLA Liaison for Branches at Large, it is a story of exceptional achievement by a young woman who is sure to have an interesting and successful future.

In the spring of 2003, student and graduate of Padua-Franciscan High School, 17-year old Ulana Horodysky, completed her research about solar sails. These sails are comparable to huge wafer-thin mirrors (approximately the size of a football field), which under the appropriate angle to the sun can fly anywhere within the solar systems and beyond. All this can be achieved without the assistance of rockets. The question arises as to why anyone would pursue the study of solar sails when rockets exist? One answer is that solar sails are far less costly. Secondly, rockets are heavy. They not only lift themselves, but also their fuel, whereas solar sails require only sunrays to provide motion and can therefore execute maneuvers not feasible for rockets. The solar sails, as a result, can travel constantly between planets, whereas rockets are restricted by time.

Ulana conducted her research under the direction of Dr. Robert L. Forward, a renowned astrophysicist, author and pioneer in the area of solar sails. Utilizing the Internet and email, she collaborated with researchers in Scotland, France, and the United States. She dedicated her research to Dr. Forward who unfortunately passed away in September 2002.

Initially using elementary mathematical methods, Ulana developed her research to a point that enabled her to utilize a complex computer program through which she developed a 3-dimensional modeling of the orbital paths of a solar sail between Earth and Mars as well as other planets. For her work, Ulana was awarded the privilege of representing Ohio in four international competitions of Intel International Science and Engineering Fairs (ISEF) and three National Junior Science and Humanities Symposia, which occur every year in various cities throughout the United States. At these events, Ulana received numerous awards and scholarships. While pleased with this recognition, Ulana feels that her most significant award was meeting astronaut Dr. Harrison Schmidt, navigator of Apollo-17 and the last human on the moon. Dr. Schmidt, a judge at ISEF, personally examined her project. Ulana also had the opportunity to meet with Dr. Kathryn Sullivan—the first woman in space. During their conversation, a TV station camera crew arrived and took Kathryn and Ulana to film a documentary.

The professional level of Ulana Horodysky's

work also caught the attention of researchers and university professors. In the course of four years, she presented her findings at NASA Jet Propulsion Laboratory in California, at the Marshall Space Flight Center at the University of Alabama, and at the NASA Glenn Research Center at Cleveland, Ohio. Because of her findings in the area of solar sail flights, the researchers of Lincoln Laboratory of the Massachusetts Institute of Technology awarded Ulana her own minor planet-asteroid, located between Mars and Jupiter.

Last year, Ulana submitted a paper to the international contest First Step to Nobel Prize in Physics. Her paper, entitled "Evolution in Motion: Orbital Optimization Using Genetic Algorithms," won first place and was included in the "Proceedings of the Tenth International Competition in Research Projects in Physics for High School." In the spring of 2003, it was also published by the Institute of Physics in Warsaw, Poland.

Other world organizations became interested in Ms. Horodysky's work. In the summer of 2002, Ulana became one of 21 students selected by the American Association for the Advancement of Science to conduct research in aeronautics with Korean students and professors in the city of Taejon, South Korea. Their group was to build a miniature aircraft that could be utilized for accessing places not suitable for human penetration, tracking various important information.

During the summer of 2003, Ulana received a scholarship from Dr. Bessie F. Lawrence Summer Science Institute for studies at the Weizmann Institute at Rehovot, Israel. Ulana conducted research on physics of the brain. Fifty students, including two other Ukrainians from Germany and Ukraine, participated in the Weizman Institute program. Besides studying, they had the opportunity to tour Israel, visiting the Hakarmel resort on the Mediterranean, Eilat on the Red Sea, the Dead Sea, and the Masada Hill in the Judean Desert. When it came time to prepare an entertainment item for a social evening, the three young Ukrainians sang "Shche Ne Vmerla Ukraina."

As a top student out of 260 graduates of Padua-Franciscan High School at Parma, Ohio, Ulana also won the prestigious Phi Beta Kappa award, was accepted into the National Society of High School Scholars, and was nominated to the All-USA Today

High School Academic Team. As a high school student, Ulana participated in other competitions. She received awards for essays on various topics ranging from the Veterans of Foreign Wars, the Optimists Club, and Fleet Reserve. She has also received awards from Young Astronomers, the NASA Student Involvement Program, Du Pont Science Challenge, and Intel Science Talent Search. Various American and foreign newspapers and journals have published accounts of her achievements. Ulana's photograph has appeared on the cover of *Cleveland Magazine*, which also published her article on the status of education in

the Cleveland High Schools.

Currently, Ms. Horodysky is continuing her education at Rice University in Houston, Texas, as a Century Scholar. She is studying physics, astronomy, and engineering with the aim of becoming an astronaut. Ulana is a cadet in the Naval Reserve Officers Training Corps. She was recently presented with the Captain's Commendation Award for distinguishing herself in this new endeavor. While Ulana's passion is the study of science, she also enjoys playing soccer, writing short stories, traveling, and singing. In addition to Ukrainian, she knows German.

Irene Zabytko and American Ethnic Literature

by Hélène N. Turkewicz-Sanko, Ph.D.

Irene Zabytko¹ is a bilingual first generation Ukrainian-American who grew up in the Ukrainian Village section of Chicago. She has traveled to Ukraine many times to teach English as a second language and to visit friends and family who live in Chernobyl. She received her B.A. and MFA degrees from Vermont College and now lives and works as a freelance writer in Florida. She is the recipient of the PEN Syndicated Fiction Award and her work has been heard on NPR's "The Sound of Writing."

In brief, Zabytko is the voice of the Ukrainian community about which even the educated American knows very little. And she is the voice that wants to entice others to follow in her footsteps. Through her workshops she wants to inspire others to leave a written legacy of their human experiences in America, as well as their concerns about the land of their ancestors. She is able to do so because she herself has already been recognized in the twenty-first century for two major contributions to American Ethnic Literature.

Her novels, *The Sky Unwashed* (2000) and *When Luba Leaves Home* (2003), can be compared to the two sides of a coin. *The Sky Unwashed*² deals with her family's ancestral land of Ukraine and the terrible event at Chernobyl; *When Luba Leaves Home* deals with the children of any first immigrant generation and their struggle for identity.

The title of *The Sky Unwashed* can be explained by the following quote from the *Book of Revelations* (8: 10-11): ". . . and there fell a great star from heaven . . . and it fell upon . . . rivers and . . . waters . . . and many men died of the waters, because they were made bitter . . ." Even more relevant are a few lines of poetry from the Ukrainian national poet Taras Shevchenko: "And the sky is unwashed, and the waves are sleepy." Both suggest the dust that fell on the land

at Chernobyl, the site of April 1986 nuclear disaster. Although the author gives us the translation of the city name Chernobyl as the name of the wormwood plant, the name nevertheless suggests a place of stark mourning in two colors: black (chorno) and white (bile).

The author cautions anglophone readers that in order to remain true to the character's native language she had to use English transliteration of Ukrainian words. Thus, about 100 Ukrainian terms have made their way into the American mainstream language. For generations to come, Zabytko also includes an extremely valuable prologue in which she describes the political and social situation of the 1980s, "during the less oppressive days of Gorbachev's era in the Soviet Union." One of the book's critics has written:

Inspired by true events, this unusual, unexpected novel tells how and why a Ukrainian woman defies the Soviet government's permanent evacuation of her deeply contaminated village and returns to live out her days in the only home she's ever known. Alone in the deserted town, she struggles up into the church bell tower to ring the bells twice every day just in case someone else has returned. And they do, one by one. In the end, five inspired women – the village *Babtsi* – band together for survival and to confront the Soviet officials responsible for their fate. And in the midst of desolation, a tenacious hold on life chimes forth. [Book jacket]

Some people say that it took the Chernobyl disaster to put Ukraine on the map of the modern world. It is comforting to see that this event also inspired Irene Zabytko to write this timeless story of the determination and survival of ordinary people, especially women.³

*When Luba Leaves Home*⁴ presents the opposite side of the Ukrainian American coin. Zabytko's focus is no longer on the ancestral home, but on life in the United States of America. Although the story develops in Chicago's Ukrainian village, it could have happened in New York, Cleveland or San Diego because it is the story of any first-generation Ukrainian-American children facing mainstream America. The novel is a masterpiece comfortably at ease in the genre of American Ethnic Literature. As one critic puts it:

The novel presents thirteen fully linked stories which describe thirteen situations in which the main character, Luba, desperately tries to pull away from the home-community cradle, only to be pulled back in. [Book jacket] Luba's personal saga echoes that of any young college woman's search of her identity. The story reaches quickly a universal theme: the destiny of first generation Americans. The foreign-born parents want their children to speak their language, learn their history, and maintain their culture while living in the adoptive country.

Zabytko's novel is about a woman whose traditional role is to be the youngest nurturer at home as well as in the Ukrainian community, and she fails to extricate herself from this community. The author of *The Coast of Chicago*, Stuart Dybek, praises Irene Zabytko's masterpiece with these words:

Zabytko . . . renders Chicago's Ukrainian Village with naturalness and authenticity that informs every word of these artfully linked stories. Her book has the arc of a novel, one that is about boundaries, visible and invisible – historical, psychological, emotional – that require much more than a passport to cross. Award – winning writer Irene Zabytko adds a bright new chapter to the classic story of how the children of America's melting pot grow up strong enough to carry their double identity.

We must recognize how fortunate the Ukrainian community in America is to count among its literary figures a women writer such as Irene Zabytko. On one hand, her literary corpus speaks highly of her intense upbringing as Ukrainian (Ukrainian school, Ukrainian girl scouts, and Ukrainian Church). On the other hand, it also speaks highly of her commitment to be the voice of her generation. On the literary level, Zabytko does much more than create novels, because her novels reach the universal. When Irene Zabytko writes about the old farm woman Marusia or about the young college student Luba, she transcends national boundaries. Her stories can take place in any given motherland and in any corresponding ethnic-American ghetto. On the linguistic level, the reader smiles and

rejoices at “Zabytko's One Hundred” – a great lexicon of one hundred Ukrainian terms that have found their legitimated niche in American Ethnic Literature.⁵

Copyright by Hélène N. Turkewicz-Sanko, Ph.D.
John Carroll University, February 2004

Notes

¹ *The Ukrainian Weekly*, May 4, 2003 (Vol LXXI # 18. page 16), *The Ukrainian Weekly* of June 20, 2003 (Vol LXXI #26: 11 and 20), *The Ukrainian Weekly*. The issue of August 31, 2003 (Vol. LXXI. #35: 11 and 20).

² Algonquin Books of Chapel Hill. 2000.

³ Numerous journals praised this masterpiece as "poignant and inspiring." The Library Journal called it "a first novel of surprising power and simplicity." The Denver Post" has called it "riveting . . . beautifully written . . . a story of triumph and the power of home and love with all their faults." The Chicago Tribune reported, "The strength of the novel lies in Zabytko's ability to capture the reality of everyday life, the horror of the fallout from a nuclear accident, and the power of the human spirit to survive." [Booklist]

⁴ Algonquin Books of Chapel Hill, a division of Workman Publishing, 2003. www.algonquin.com

⁵ Zabytko's One Hundred. There are one hundred words and idiomatic expressions that Irene Zabytko imbedded in her recent novels about Ukrainians and Ukrainian-Americans. The lexicon includes numerous fields of interest: terms of endearment, familiar exclamations, terms to identify people in family and in the community, idiomatic expressions, cultural semantics, and culinary terms. Twenty percent of these verbal linguistic utterances begin with the least popular alphabetic letter of the English dictionary, the letter “K”! A few examples follow:

Kotyku! = My little kitten!

Didu = Grandpa

Dorohen'ka! = dearest

Sonechko! = my sunshine!

Bida! = calamity!

Dai Bozhe! = May God grant

Do bisa! = To the devil!

Nu? = Well?

Svynia! = Swine!

Zaraza = plague

Dipisty = displaced persons who came from camps to America in the 1950s

Duraky = Idiots

Intelligentsia = People with education

Medsestra = nurse

Moskal = Russian

Muryny = African-Americans

Pidstrilena = half-cocked crazy

Mnohaia Lita = Long Life!

Na zdorovia! = To your health!

Starist' ne radist' = old age

Vichnaya pamyat'! = Eternal memory!

Panakhya = Chant of the dead

Sharavary = Baggy Balloonwide pants; one size fits all.

Zlyi Dukh = Bad Spirit

Samohonka = 100% proof home brewed moonshine

UNWLA Branch 4 Hosts "Vesilya"

by Tyrsa Pavlak

Marina Shapovalenko in a gown belonging to Kaya Nynka who was married in Hunter, New York (2001).

From upper left to lower right: Natalie Lyszyck, Christina Ratycz, and Starosta Charles Taraskewicz.

If you have ever been involved in the planning of a wedding for a family member or friend, you understand the enormity of the task. There seem to be a million details that have to be taken into consideration, and you dare not omit even one. Can you imagine what it must be like to plan a wedding for seventeen brides? That is the task that Branch 4 of Central New Jersey faced while planning its annual fundraiser, which was held on Sunday, November 2, 2003. Branch members rose to the challenge and the event was executed with great success.

The theme of the fundraiser was weddings. Aptly titled "Vesilya," it focused on an unusual presentation of bridal gowns of different eras. The event was held at the small reception hall of St. Andrew's Ukrainian Orthodox Church in South Bound Brook, New Jersey, tastefully decorated by our talented branch members with cream-colored sheer draperies, artfully hung along the walls and finished with sprays of graceful English ivy. Round tables were covered with white, linen-like tablecloths, each sporting a small silver candelabra centerpiece decorated with roses. The guests seated at each table whose birthday was closest to the date of the event won the centerpiece.

As with any wedding feast, Vesilya began with a traditional cocktail hour. Champagne and hors d'oeuvres were served by Charles Taraskewicz, who was dressed in his finest tuxedo and is the husband of branch president Luba Siryj. While sipping and munching, guests were encouraged to tour the displays of prizes that were to be raffled off during the program. A ticket for the door prize was stapled to each guest's program book; an additional Grand Prize, a grand basket of assorted cheer, was offered with the purchase of special tickets. Grateful appreciation must be extended to branch member Oksana Bokalo, who collected all donations for the prizes and presented them to winners in a tasteful and artistic manner.

A delicious wedding feast was prepared by the Sisterhood of St. Andrew's Church. After the meal, guests enjoyed a musical interlude. The performers were Bohdanna Hnatyck and Vera Melnyck, recent immigrants from Ukraine. Both ladies are members of the church choir of the Nativity of the Blessed Virgin Mary Ukrainian Catholic Church in New Brunswick.

At last it was time for the brides to show off their wedding finery. One by one they were escorted from the stage by our "starosta," Mr. Taraskewicz, and presented by our president, Luba Siryj. The show be-

gan with a dress from the 1930s, loaned to us by Gifts by Tina of Ocean Grove, New Jersey. We called the gown, a silk satin creation with beaded shoulder accents, "The Joan Crawford Dress," because it reminded everyone of the style favored by the late actress. It was an amazingly tiny gown, but we were lucky to find a model to fit, the lovely Anna Lisitsnia. The second gown to be shown was a gown worn at a wedding in Brooklyn, New York, just after World War II. Made for the bride by a local dressmaker, it was quite simple in design as wartime rationing was still in force. The show progressed, reflecting the changes in women's fashions through the decades, and culminated with a gown designed by Rena Koh that was worn in 2002 by Christina D'Agostina, the daughter of one of our members. A traditional "korovai," baked for us by Halia Ratycz (a member of UNWLA Branch 65), was car-

ried by bridesmaids dressed in beautiful red satin gowns.

Two ethnic gowns were also featured in the program. The first was a Ukrainian Bukovyna style dress, loaned to us by its creator and designer, Vera Staruch of Kerhonskon, New York. A Rumanian peasant costume was displayed in the exhibition area, along with many pieces of vintage bridal attire and photographs of brides. The gowns and accessories were collected and refurbished for the show by Oksana Bokalo and Tyrsa Pavlak with the help of Mary Gerus.

Our models were Olga Bogutsky, Solomia Fedyna, Samantha Gentile, Nadia Koltsun, Brigitte La Ganga, Anna Lisitsnia, Natalie Lyszyck, Oksana Mulyk, Jan Randall, Christina Ratycz, and Marina Shapovalenko.

Self-Healing with Over the Counter Medications

By Ihor Magun, M.D., F.A.C.P

Prescription medications have had a profound impact on overall health and quality of life. Recent advances in the pharmaceutical industry have cured many diseases and have allowed many patients to feel better with minimal side effects. The success of these prescription medications can be attributed to the fact that they are carefully controlled and tested by the government for their efficacy, safety and tolerability.

With the availability of certain prescription medications "over the counter," it is sometimes easy to forget that these are still medications with certain possible side effects. This is especially true when you consider the potential risk of drug to drug interactions.

Another important fact to consider is the duration of treatment. A short treatment course may only alleviate certain symptoms. If the entire required term of treatment is not completed, the treatment is only partial. One prime example is the use of the over the counter medication for acid reflux disease. Undertreatment of this condition may mask the symptoms temporarily. When they recur, they become more difficult to treat. Too short of a treatment duration may hide a bleeding ulcer or may lead to development of cancer—from acid changing the type of cells in the lower part of the esophagus.

We currently live in an information-saturated environment where accessibility to information is literally at our fingertips. Having access to such knowledge is helpful, but we must emphasize that caution is needed when using over the counter (formerly prescription) medications. Over the counter medications used indiscriminately and without a full understanding of their impact on the human organism can be hazardous to your health.

It is important to remember that the primary keys to effective medical care are an accurate diagnosis and proper use of prescription medications. These are best achieved through an approach that includes a health professional who can ascertain the diagnosis and recommend the proper treatment. This proper treatment often involves prescribing medication and proper medication involves accurate and definitive instructions for dosage and treatment duration.

Before making a decision to heal yourself with an over the counter medical product, it is a good idea to consult with your physician. Your physician should also be told about any over the counter medication(s) you are currently using to determine whether the medications you are taking are compatible. Professional advice is a good safety measure, especially when you are dealing with your health.

There has been much favorable response to the November 2003 issue of *Our Life*, which commemorated the 70th anniversary of the Great Famine in Ukraine. Among the letters that the UNWLA received commending the excellent array of archival materials that were reproduced in this issue was a particularly moving email from Italy. We are pleased to share excerpts of the writer's message with our readers:

Dear friends,

Please let me introduce myself. My name is Alessandro Michelucci, and I am an Italian journalist, as well as the editor of the only Italian journal dealing with minorities and human rights issues. In the past, I had some loose contacts with the late Yaroslave Stetsko and with the UK-based *Ukrainian Review*. . . . I read about the special issue your journal devoted to the Ukrainian genocide. I am aware of this important topic, so I would like to suggest a cooperation.

I am going to raise Italian awareness of the Holodomor, so I am going to write an article on this topic. A review copy of the special issue of your journal dealing with the genocide would be very welcome. I am in touch with Gabriele De Rosa, the Italian scholar who recently urged the Italian Parliament to recognize the genocide; I am going to launch a similar initiative in Florence, whose municipality has a long-standing tradition of interest in human rights and social justice.

The special issue of your journal will also be reviewed in "La causa dei popoli," the above-mentioned journal dealing with human rights. (In another message, you can find the English translation of a text highlighting the special issue of your journal). Lastly, I attach a recent article dealing with the first-ever Florence Holodomor commemoration that took place yesterday in the presence of the Ukrainian Ambassador in Italy.

Yours sincerely,
Alessandro Michelucci
La causa dei populi

Branch 98 Supports *Our Life* Press Fund

From left: Maria Polanskyj, M. Orysia Jacus, Victoria Mischenko, and Anna Krawczuk.

With gratitude to the management of Barnes & Noble bookstore on Route 35 South, Holmdel, New Jersey, which allowed members of UNWLA Branch 98 to gift wrap for the holiday season for the benefit of our organization, we are enclosing a check in the amount of \$200 for *Our Life* Press Fund.

-- M. Orysia, President
-- Victoria Mischenko, Secretary

НОВИНИ ГОЛОВНОЇ УПРАВИ СУА

МНОГАЯ ЛІТА НАШІЙ ДОРОГІЙ І СЛАВНІЙ МАРУСІ БЕК!

**ВІТАЄМО ШАНОВНУ ЛІДІЮ КАЗЕВИЧ З ПЕРЕОБРАННЯМ ГОЛОВОЮ
ОКРУЖНОЇ УПРАВИ ОКРУГИ ДІТРОЙТ!**

НОМІНАЦІЙНА КОМІСІЯ:

49. У склад Номінаційної Комісії входять кожночасні голови Округних Управ, зв'язкова Відділів далекого віддалення і дві членки вибрані Головною Управою. Комісія вибирає голову, заступницю і секретарку, замешкалих в околиці осідку СУА.

Статут Союзу Українок Америки.

До XXVII Конвенції СУА покликана Номінаційна Комісія. Крім голів Округних Управ, Головною Управою вибрані Рома Шульган і Леся Гой.

Вельмишановні членки і читачі!

Екзекутива Союзу Українок Америки вирішила відзначити молодих жінок українського походження (у віці до 40-ох років) за непересічні досяги у професійні кар'єрі на 27-мій Конвенції СУА, яка відбудеться у травні 2005 р.,

Звертаємося з проханням підшукати кандидаток з Вашого терену, які б підпадали під цю категорію. Кандидатки не мусять бути членками СУА, але мусять доказати своєю біографією професійні досяги.

Просимо присилати до канцелярії СУА знімку кандидатки і її біографію англійською мовою на дві сторінки з подвійним інтервалом, також по змозі перекладену на українську мову. До біографії долучити різні документи, які підтверджують місце праці та досяги у даній професії, зокрема дописи про них або їхні дописи у професійних журналах і газетах.

Екзекутива СУА покликала комісію, яка складається із жінок нагороджених попередніми Конвенціями СУА 1984, 87, і 90 років.

Сподіємося на Вашу співпрацю!

КОМІСІЯ “ВІДЗНАЧЕННЯ ЗА НЕПЕРЕСІЧНІ ПРОФЕСІЙНІ ОСЯГНЕННЯ”:

Рома Сохан Гадзевич – головний редактор часопису “Ukrainian Weekly”, нагороджена на Конвенції СУА 1984 р.

Надія Комарницька Мекканел – президент “Ukrainian Foundation”, нагороджена на Конвенції СУА 1984 р.

Д-р Оксана Скрипакевич Ксенос – IRS Exempt Organizations Tax Law Specialist і парламентарист СУА, нагороджена на Конвенції СУА 1987 р.

Вірляна Ткач – режисер, поет, драматург, перекладач і театрознавець, нагороджена на Конвенції СУА 1990 р.

Д-р Іванна Ратич (з уряду) – голова Контрольної Комісії СУА.

Комісія перегляне запропонованих Вами кандидаток та проголосить тих, які підлягатимуть критеріям для нагороди, на XXVII Конвенції СУА.

**ЗГОЛОШЕННЯ
КАНДИДАТКИ НА ВІДЗНАЧЕННЯ
ЗА НЕПЕРЕСІЧНІ ПРОФЕСІЙНІ ОСЯГНЕННЯ
YOUNG WOMEN ACHIEVEMENTS AWARD APPLICATION**

Ім'я і прізвище (українською мовою): _____

First and last name in English: _____

дата народження: _____ місце народження: _____

date of birth _____ place of birth _____

професія (українською мовою): _____

candidate's profession/title: _____

місце праці (англійською мовою): _____

place of employment: _____

With the application please enclose curriculum vita in English and Ukrainian,
photo 2 ½ X 3", clippings and articles from professional magazines
about or written by the candidate.

**КАНДИДАТКА ПОВИННА БУТИ МОЛОДА ЖІНКА,
УКРАЇНСЬКОГО ПОХОДЖЕННЯ, ДО 40 РОКІВ, НАРОДЖЕНА В АМЕРИЦІ.**

**CANDIDATE MUST BE A YOUNG WOMEN
UKRAINIAN HERITAGE BORN IN USA AND UNDER 40 YEARS OF AGE.**

ЗГОЛОШЕННЯ ПРОСИМО ПРИСИЛАТИ НЕ ПІЗНІШЕ 30 ВЕРЕСНЯ 2004 р.

APPLICATION MUST BE SUBMITTED NO LATTER THEN September 30, 2004 TO THE FOLLOWING ADDRESS:

UNWLA, INC.
203 Second Ave.
New York, NY 10003

ДІЯЛЬНІСТЬ ОКРУГ І ВІДДІЛІВ

Комітет заходу День українських жінок.

*Перший ряд, ліворуч: Наталія Гевко, Лідія Казевич, Ірина Куровицька, Лідія Колодчин, Ліда Яхницька.
Другий ряд, ліворуч: Дарія Конюх, Софія Кошів, Ліда Пакула, Катя Кізима, Оля Соловій, Стефа Король,
Марта Шехович, Анна Мацілінська, Марія Лісовська, Марія Миколенко, Світлана Кордуба,
Анета Стадник, Галина Палмер, Єлисавета Кучер.*

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОК

У неділю, 19 жовтня 2003 р., Окружна Управа Округи Дітройту влаштувала День українських жінок, метою якого було вшанувати д-ра Марусю Бек та українських жінок, які жертовно працюють для добра української громади.

Після богослуження за членство СУА в церкві св. Йосафата, гості перейшли до Українського Культурного Центру, де була виставка діяльності М. Бек та відділів і Окружних Управ СУА. Програму відкрила голова Округи Лідія Казевич та, привітавши гостей, розказала про важливість добродійної праці для суспільства. Програму вела Ліда Яхницька.

Після виконання, при фортеп'яному супроводі Ольги Соловій американського і українського гімнів вшанували хвилиною мовчання членок Округи Дітройту, які відійшли у вічність. Святкове слово виголосили голова СУА Ірина Куровицька і Лідія Казевич.

У серпні 2003 р. в Києві Світовий Конгрес Українців на з'їзді вручив д-ру Марусі Бек медалью св. Володимира Великого. Незважаючи на вік, М. Бек приїхала у Київ, щоб прийняти це відзначення. Голова СУА прочитала грамоту і від Мічигенського штатового уряду, підписану губернатором Дженіфер М. Гранголом.

Л. Казевич прочитала грамоту вдячності

за віддану працю і життєві досягнення від Мічигенського Храму Слави українсько-американських жінок, однією з перших членів якого була М. Бек. Варто згадати, що у 1933 р. М. Бек була засновницею першої Округи СУА в Америці, в Дітройті, та ініціатором заснування відділів СУА.

Виступаючи двома мовами, Маруся Бек чарувала нас своєю красномовністю. Присутні вшанували її бурхливими оплесками, стоячи. Як несподіванку Квартет союзниць виконав пісню "Join the Mary V. Beck Busy Broom Bigade", яку написав знайомий М. Бек по політичній кампанії до Дітройтської міської ради.

Опісля перейшли до вшанування жінок-доброчинниць, які своєю муравлиною тихою працею допомагали будувати церкви, школи, засновували організації і для них жертовно працювали. Без них зорганізоване українське суспільство було б дуже бідним. Цю частину програми виконали Анна Мацілінська і Марія Лісовська – співголови заходу. На кожному столі були грамоти вдячності, виготовлені Мічигенського штатового уряду, підписані губернатором Дженіфер М. Гранголом для кожної присутньої членки. Про ці грамоти подбала Анна Мацілінська.

Наталія Гевко представляє мисткиню Ірину Радзикович, біля якої стоять модельки Марта Гнатюк і Люба Ле-Пейдж.

Офіційна частина закінчилася і ведуча попросила ЧСВВ о. Даниїла Чайковського прочитати молитву перед полуденком. Під час полуденку на фортеп'яні грала Оля Соловій. Після полуденка владика Александер Биковець прочитав молитву.

Друга частина програми складалася з показу українського мережива, пристосованого для сучасного одягу, запроєктованого і виконаного мисткинею Іриною Радзикович. Наталія Гевко, яка коментувала показ, підкреслила, що вирізування належить до рідкісного мистецтва. Показ був поділений на дві частини. Квартет союзниць – Ліса Каліс, Ліля Літинська, Наталка Марушак і Кристі Олшевська при акомпаньяменті О. Соловій – виконав дуже гарно низку пісень. Уміло і дотепно заповідала програму Наталка Марушак. Слухачі нагородили виступаючих бурхливими оплесками.

Друга частина показу одягу закінчилася весільною сценою, де були старостиня – Христина Юзич, дружка – Христина Захар, хлопчик і дівчинка – Микола Захар і Александра Казевич, батьки молодої – Богдан і Світляна Кордуби, молода – Діяна Савицька. Модельками також були Анна Біда-Дудун, Леся Болді, Донна Воронович, Марта Гнатюк, Діяна Йова, Андрея Леськів-Колодчин, Люба Ле-Пейдж, Наталія Липецька,

Перший ряд, ліворуч: Ірена Базмаджіан, Маруся Бек, Ліда Яхницька. Другий ряд, ліворуч: Ірина Куровицька, Анна Мацілінська, Христина Дяченко.

Христина Липецька, Софія Савка, Таня Сепел і Наталія Фігач. Наприкінці показу Наталія Гевко представила Ірину Радзикович, яка розказала про свою колекцію. Її метою є зберегти зразки народного мистецтва.

Слідував розіграш лотерії, яку провела Ліда Колодчин.

За ініціативою Ганни Білінської зорганізовано Відділ СУА із новоприбулих жінок з України. Їх привітали оплесками.

До комітету відзначення належали Марія Базюк, Ореста Білоскурська, Наталія Гевко, Катерина Іванчук, Квітка Іваницька, Лідія Казевич, Катя Кізіма, Лідія Колодчин, Дарія Конюх, Світляна Кордуба, Стефа Король, Софія Кошів, Єлисавета Кучер, Марія Миколенко, Женья Мурська, Ліда Пакула, Галина Палмер, Ольга Соловій, Анета Стадник, Ірина Тарнавська, Галина Тернер, Марта Шехович, Ліда Яхницька, співголовами були Анна Мацілінська і Марія Лісовська..

Дякуємо за допомогу Українському Народному Архівові, Українській Мішігенській Федеральній Кредитивній Кооперативі „Самопоміч” (1,000 дол.), Українській Кредитивній Спільці „Будучність” (500 дол.), Ромі Ременюк, Ірені Базмаджіан, Стефанові Віхарові; Лідії Білоус (56-ий Відділ СУА), Лесі Сердюк (115-ий Відділ СУА), Ігореві Дяченкові, Іванові Калісові, Богданові Лісовському.

Наступного дня (20 жовтня) відбулася зустріч з головою СУА Іриною Куровицькою у домівці СУА. Після цікавого слова голови СУА

Почесна голова Округи Лідія Колодчин повідомила, що на засіданні Округної Управи Округи Дітройту постановили скласти 1,000 дол. на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". Щиро

дякуємо Ірині Куровицькій за відвідини нашої Округи.

Марія Лісовська, пресова референтка Округної Управи СУА.

Членки 53-го Відділу СУА.

Перший ряд, ліворуч: Христина Стебенз, Люба Ле-Пейдж, Леся Флорчук, Софія Кошів, Марта Йованович, Христина Панасюк, Ліда Пакула, Марія Миколенко. Другий ряд, ліворуч: Марія Лісовська, Наталя Запотно, Анета Стадник, Галина Ониськів, Галина Палмер, Ореста Білоскурська, Діана Йова, Софія Савка, Оля Мовчан-Іваницька, Марія Півторак.

ЮВІЛЕЙ 53-ГО ВІДДІЛУ СУА ім. СОЛОМІЇ КРУШЕЛЬНИЦЬКОЇ

У 1973 р. Лідія Колодчин організувала молодих жінок у Відділ СУА. Цього року припадає ювілей Відділу. Упродовж цих років членки Відділу гарно і успішно співпрацювали.

Від 1975 р. членки Відділу спонсорують "Світличку", в якій заняття відбуваються щосуботи в приміщенні Рідної школи. Уфундовують стипендії студентам в Бразилії і Україні, беруть активну участь у збірці одягу для дітей Чорнобиля, висилають пакунки з уживаним одягом до Бразилії і України, дарують людям, що потерпають від нестатків харчові кошики на різдвяні і великодні свята. Перед різдвяними святами виготовляли прикраси, якими вбирали ялинку в Meadowbrook Hall у Рочестері та влаштовували виставки українського мистецтва. Членки Відділу займалися мистецькими виставками на Old World Market в інтернаціональному Інституті, на етнічних фестивалях у місті Дітройті в Hart Plaza і на Renaissance Festival в місті Кларкстоні. Робили й дарували українські сувеніри для крамнички Українського Музею в Нью-Йорку, демонстрували писання писанок, проводили "Українські тижні" в міських школах. Понад 20

років влаштовували покази моди. Щорічно ходять колядувати, а прибуток призначають на потреби "Світлички" й Рідної школи.

Членки не тільки працюють для Відділу, але й беруть активну участь у праці Дітройтської Округної Управи СУА як члени Екзекутиви, референтур і комітетів. 1990 р. були головами й членами комісії для підготовки й проведення Конвенції СУА, що відбувалася в Дітройті. Також допомагали при влаштуванні Дня союзки і на пікніках Округи на оселі „Діброва”. У комітеті, який влаштовував День української жінки 19 жовтня 2003 р., наші членки брали активну участь. Часто інші організації запрошують членок 53-го Відділу для рефератів чи доповідей.

З нагоди 30-ліття 2 жовтня 2003 р. відбувся показ моди, вечеря і дві лотерії в Українському Культурному Центрі. Вечір відкрила голова Відділу Марта Йованович. Вона привітала гостей і передала ведення програми Христині Панасюк. Під кінець вечері відбулася лотерія із 10 дорожочінними призами, які уфундували Ati's Jewelry L. T. D., Тарас Площанський, Українська

Мишігенська Федеральна Кредитова Кооператива “Самопоміч”, Українська Кредитова Спілка “Будучність”, Христина Панасюк, Леся Флорчук, Анет Стадник, The Pearl Shop і одна членка Відділу. Після лотерії Марія Назаренко упримнила вечір милим співом. Їй акомпаньовала на фортепіані членка 53-го Відділу Марія Лончина-Лісовська. Відтак приступили до показу вечірнього одягу з крамниці Just One Night (Лиш на один вечір). Там винаймається вечірній одяг. Власниця крамниці – молода жінка українського походження Катріна Честух. Наприкінці показу Марія Назаренко співала пісню з оперети Roberta „Lovely to Look At”. Моделями були: Наталя Запотна, Оля Мовчан-Іваницька, Люба Ле-Пейдж, Наталя Липецька, Наталя Ониськів, Ліда Пакула, Олександра Панасюк, Христина Півторак, Олена Площанська і Адріана Стебенз. На другу лотерію виграші уфундували членки Ореста Білоскурська, Стефанія Болоня, Наталя

Запотна, Оля Мовчан-Іваницька, Діана Йова, Марта Йованович, Софія Кошів, Люба Ле-Пейдж, Марія Лісовська, Марія Миколенко, Галина Ониськів, Ліда Пакула, Галина Палмер, Леся Пінеллі, Марія Півторак, Дебі Савка, Софія Савка і Христина Стебенз. На закінчення вечора Марта Йованович подякувала гостям, фундаторам і членкам за підтримку та комітетові, який багато працював, щоб успішно пройшов цей вечір.

Комітет очолювала Марта Йованович. Лотерії зорганізували Галина Ониськів і Христина Стебенз. Декорували залю Анета Стадник і Галина Палмер. Рекламою займалася Марія Миколенко, програмками – Оля Мовчан-Іваницька.

Щиро дякуємо Українській Мишігенській Федеральній Кредитовій Кооперативі „Самопоміч” і Українській Кредитовій Спілці „Будучність”.

Марія Лісовська.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ВІДДІЛІВ

1-ий ВІДДІЛ СУА В НЬЮ-ЙОРКУ

Збори відбулися 14 грудня у приміщенні Спортивного клубу. Збори відкрила голова Відділу Оля Дейнеко, провадила Леся Гой, секретарювала Іванна Мачай. Округу СУА Нью-Йорку представляла її голова Надія Савчук.

Управу Відділу вибрано у такому складі: Оля Дейнеко – голова Відділу, Леся Барабаш і Ганя Серант – заступниці голови, Стефанія Семущак – протоколярна секретарка, Маріянна Задоянна – кореспонденційна секретарка, Стефанія Гуменюк – скарбник.

Референтки: Стефанія Лопух – культосвітня, Іванна Лехач – імпрезова, Оля Кузишин – пресова, Леся Гой – організаційна, Параскевія Сусь – відповідальна за фестиваль, Стефанія Гуменюк – стипендійна, Соня Вацик і Дарія Рекуча – суспільної опіки, Віра Шуль – музейна, Стефанія Семущак – архівар, Катруся Лис і П. Соловій – господарські.

Контрольна комісія: Лідія Магун – голова комісії, М. Федірко, М. Качунь, М. Савицька – члени.

Загальні збори Відділу постановили скласти 500 дол. на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”.

Щиро вітаємо наших нових членок – Іванну Петель і Іванну Лехач!

Іванна Мачай.

83-й ВІДДІЛ СУА В НЬЮ-ЙОРКУ

Загальні збори Відділу відбулися 10 грудня 2003 р.

Нову Управу вибрано в такому складі: Ірена Чабан – голова Відділу, Рома Шуган – заступниця голови, Анна Саф’ян – кореспонденційна секретарка, Еліза Панчак – протоколярна секретарка, Лідія Закревська – скарбник.

Референтки: Люся Сусь – організаційна, Лідія Андрусишин, Клавдія Грицик, Ольга Гаєцька – культурно-освітні, Наталя Дума – імпрезова, Дарія Генза – виховна, Анна Рак – опікунка і скарбник „Світлички”, Дарія Дроздовська – суспільної опіки, Марія Шепарович – стипендійна, Ярослава Лучечко – музейна, Марта Данилюк – архівар, Анастасія Гірняк – господарська.

Контрольна комісія: Стефанія Косович – голова комісії, Катря Червоняк і Марія Штогрин – члени, Євгенія Івашків і Надія Шмігель – заступниці.

Номінаційна комісія: Стефанія Косович – голова, Катря Червоняк і Дарія Кекіш – члени.

Олександра Юзенів,
пресова референтка Відділу.

Членки і гості 83-го Відділу СУА в Нью-Йорку.

ЩЕДРИЙ ВЕЧІР У НЬЮ-ЙОРКУ

Вже вчетверте 83-ій Відділ влаштовує спільний Щедрий вечір. Цього року вечір відбувся згідно з Юліянським календарем у неділю, 18 січня, в Пластовому домі в пору дня, коли в Україні люди саме сідали до столу.

У святково прибраній залі до застелених білими скатертинами столів сіли членки Відділу з родинами та приятелями. Парох церкви св. Юра о. Пилип Сандрик та присутні заспівали “Во Вифлеємі нині новина...”, і голова Відділу Ірена Чабан привітала присутніх, нагадавши про важливість плекання наших традицій, особливо релігійних. Голова СУА Ірина Куровицька, яка є членкою нашого Відділу, подякувала за влаштування цього свята і сказала, що заохочуватиме інші відділи до запровадження цього звичаю. Привітала усіх, а зокрема Стефанію Косович, – довголітню громадську діячку і колишню голову 83-го Відділу, розказала про працю Екзекутиви СУА та про листопадове число “Нашого Життя”, яке документами з архіву СУА пригадуватиме про допомогу людям в Україні під час Голодомору. Голова СУА подякувала кредитівці «Самопоміч» в Нью-Йорку за фінансову допомогу для

цього видання та повідомила, що 2004 рік Екзекутива СУА проголосила роком журналу «Наше Життя».

Вечеря була традиційна. Святковою програмою вела заступниця культосвітньої референтки Відділу Ольга Гаєцька. Вона привітала присутніх гостей – членів хору “Думка” та подякувала їм за те, що вони прийшли до нас, поскільки перед тим виконували концерт у Православній катедрі св. Володимира. Далі О. Гаєцька розповіла про святкування Йордану в Україні і прочитала свій спомин про такий Йордан на Львівщині. Унучок нашої членки Остап Лопаський продеклямував вірш-привітання з Новим роком. Надя Савчук прочитала вірш О. Гаєцької “Світи зорею, краю дорогий”. Програму переплітали “думкарі” і всі охочі щедрувати. Наприкінці за звичаєм нашого Відділу заспівали “Многая літа” членкам, які народилися в січні, та попрощалися традиційним “Христос родився у Йордані”.

Олександра Юзенів,
пресова референтка 83-го Відділу СУА.

УСМІХНИСЯ

Молодий чоловік нахилився і поцілував незнайому дівчину, що сиділа поруч на лавці в парку. Не зустрівши жодного протесту, він поцілував її вдруге і спитав здивовано:

— Але ж чому ви мовчите?

— Моя мати сказала, щоб я ніколи не розмовляла з незнайомими чоловіками.

СПРОСТУВАННЯ

У “Нашому Житті” за грудень 2003 р. (стор. 17, ліва колонка) треба читати: голова 89-го Відділу, Кергонксон, Н.-Й. **Анна Слободян.**

“ПОВЕЗИ МЕНЕ, БАТЬКУ, НА БАТЬКІВЩИНУ!”

Заходом 56-го Відділу США український жіночий ансамбль “Суцвіття” завітав з Австралії до Норт Порту, Флоріда, і тут закінчував своє турне США.

Наші гості прибули в п'ятницю, 10 жовтня, союзнянки погостили їх вечерею в залі церкви св. Марії, познайомили з містом, запросили до своїх домівок. Організаційною підготовкою зайнялася Марія Білинська, імпрезова референтка нашого Відділу.

Ансамбль “Суцвіття” вже 25 років успішно пропагує красу рідної пісні в різних містах Австралії на фестивалях і телебаченні, виступав у славній Сіднейській опері, а цього разу з нагоди ювілею учасниці ансамблю вирішили концертувати в різних містах Сполучених Штатів Америки.

Концерт відбувся в суботу, 11 жовтня, в заповненій залі. І понеслися звуки молитви “Промінь віри” (слова Тараса Петриненка) з милозвучним сольо диригентки Оксани Рогатин-Василик. Далі були “Пісня про Україну”, “Відлітають журавлі”, “Жива вода”, “Я твоя козачка”. Дуже сподобались усім побутові і історичні пісні “Дорогами до Незалежності”, “До сина”, “Було колись на Україні”, “Тужно грала чудова скрипка”, “Україна”, “Повези мене, батьку, на Батьківщину”. Вони повернули присутніх у наше минуле.

Другою частиною програми був монтаж “Подорож по Україні”, підготовлений Олею Мицик-Рогатин, – вияв любові до української землі – плетиво мистецького слова та мелодійних

пісень з різних областей Батьківщини.

Хор співав у супроводі фортепіано Наталки Зінченко і акордеона Ігоря Клайверта. Галя Сімановська вела мистецьке слово.

Національний одяг з різних частин України, в який були одягнені артистки додав ефекту до цілоти програми.

У серцях слухачів назавжди залишаться пісні ансамблю “Суцвіття”, а особливе признание належиться диригентові Оксані Рогатин-Василик, яка доклала багато зусиль, щоб програма була професійно виконана.

Від 56-го Відділу дякувала і вручила квіти диригентка хору 56-го Відділу в Норт Порту Любов Добровольська-Інграм.

Після концерту союзнянки влаштували “Зустріч союзнянок з гостями з Австралії” з обідом в осередку ім. св. Андрія. Голова нашого Відділу Христя Лазор вітала голову ансамблю “Суцвіття” Славу Гошовську, керівника хору Оксану Рогатин-Василик, голову Союзу Українок Австралії Христину Сивеньку-Бейлі та всіх хористів і гостей.

Після обіду в товариській атмосфері ми довідалися про працю союзнянок в Австралії.

Перший Відділ був заснований 1949 р. Іриною Пеленською. Під цю пору в Австралії існує 14 відділів в чотирьох штатах, два Відділи засновані в минулому році. Союз Українок Австралії ім. Княгині Ольги має 905 членок, осідок Головної Управи – в Сідней. Від самого початку перебування в Австралії союзнянки були ініціаторами в побудові храмів та народних

домів, організували суботні школи і садочки та допомагали в праці з молоддю.

Дуже успішно працювала і тепер працює їх референтура Суспільної опіки. Тепер допомагають людям, що потерпають від нестатків в Україні грошми і одягом. Також пишуть групові листи до членів Верховної Ради і Президента Леоніда Кучми в обороні української мови та у справі торгівлі жінками і дітьми.

Допомагають новоприбулим знайти помешкання чи влаштуватися на працю.

Ансамбль “Суцвіття” працює під патронатом Союзу Українок Австралії.

Ми бажаємо дальших успіхів хоріві, а також союзнянкам Австралії, успіхів в праці для дальшого розвитку української громади в Австралії та для добра українського народу.

Будемо чекати на вас знову!

Марія Наваринська,
пресова референтка.

ЮВІЛЕЙНІ СВЯТКУВАННЯ 70-ЛІТТЯ 49-го ВІДДІЛУ СУА

Ювілей 49-го Відділу СУА.

Перший ряд, зліва: Анна Седлярчук, Оксана Салдит, Марія Дранка, Анна Мельник, Уляна Лоза, Ярослава Борачок, Ліда Стасюк, Анна Занків, Александра Грега.

Другий ряд: Марія Маланяк, Олена Хомин, Анна Ганицька, Анастасія Пугач, Анна Артимович, Анна Яцишин, Василина Остащук, Анна Скибик, Ева Ковтало, Богуслава Грега Лонг, Анна Поліщук.

26 жовтня 2003 р. 49-ий Відділ ім. Ольги Басараб відсвяткував 70-ліття свого заснування. Свято почалося св. Літургією, в якій брали участь членки Відділу. Одягнені у вишиванки, членки зайняли у церкві передні лавки, що додало святкового настрою. Співав прекрасний церковний хор. Декан нашої церкви о. Маріян Процик у своїй гарно опрацьованій проповіді згадав про заснування нашого Відділу.

Після закінчення Богослуження членки зібралися в церковній залі. Двомовні програмки лежали на гарно застелених столах, прикрашених квітами, які уклала Слава Дерчак і двокольорові програмки, які виготовила Слава Грега-Льонг. Хроніку Відділу приготувала Анна Поліщук.

До залі організовано зайшли членки Відділу з прапором та заспівали гімн СУА. Голова Відділу Уляна Лоза привітала присутніх, попросила однохвилинною мовчанкою вшанувати пам'ять членок, які відійшли у вічність, та передала ведення програми Ліді Стасюк і Марії Маланяк. Програму провадили двома мовами. Отець декан провів молитву. Після заспівання багаторіччя на честь Відділу почався обід. Після обіду представили делегатів організацій та прочитали прислані привіти. Голова Округи Північного Нью-Йорку Марта Стасюк у своєму слові відзначила 49-ий Відділ за гарно проведену працю, побажала дальших успіхів у майбутньому та роздала Почесні грамоти членкам Відділу – д-ру Уляні Лозі, Славі Грега-Лонг,

Мирославі Райці, Оксані Салдит і Ліді Стасюк.

Представниця Екзекутиви заступниця голови у справах культури Оксана Фаріон передала привіт від Головної Управи і прочитала листа, написаного 1933 р. до Головної Управи СУА, в якому членки нашого Відділу повідомляють про заснування та просять прийняти їх до СУА. У листі також був вірш, написаний парохом Православної церкви в Буффало о. Мусійчуком на честь СУА. У відповідь голова СУА Олена Лотоцька привітала членок зі створенням Відділу і висловила думку, що вірш може стати славнем нашої організації, а вона попросить композитора М. Гайворонського написати до цих слів музику. Пісню розіслали до всіх відділів і прийняли за гімн СУА. Копії цих листів О. Фаріон передала до архіву нашого Відділу.

Одна із засновниць 49-го Відділу Марія Ганіц поділилася споминами про працю союзнок та труднощі, пов'язані з нею. Голова Від-

ділу д-р Уляна Лоза прочитала доповідь „У поклони „Піонеркам-засновницям”, згадуючи засновницю Відділу П. Качур та її життєвий шлях. Після доповіді Нуся Заньків подарувала кожній членці червону гвоздику.

Ганя Мельник прочитала статтю про заснування нашого Відділу, яка була надрукована 1 червня 1933 р. в журналі „Жіноча доля”, що виходив в Коломиї. Ярослава Бурачок емоційно та з гумором прочитала вірш, в якому 80-літня жінка просить Всевишнього додати їй ще літ, бо вона ще так багато не зробила. Ансамбль бандуристів з Рочестеру заспівав чотири пісні, які захопили присутніх.

Молитвою та заспіванням українського славня закінчили ювілейні святкування. Задоволені гості розійшлися, а союзнянки, задоволені вдалим святом, набрали ще більшої охоти до праці.

Ліда Стасюк,
імпрезова референтка.

35-ЛІТТЯ 99-го ВІДДІЛУ СУА ім. ЛЕСІ УКРАЇНКИ, ВОТЕРВЛІТ, Н.-Й.

Вже попередньо ми вирішили скромно відзначити 35-ліття нашого Відділу. 15 листопада 2003 р. в українському клубі у Вотервліті зібралися членки 99-го Відділу і гості із сусідніх місцевостей Коговз і Трой.

Програму відкрила голова Відділу Люба Кушнір-Дрянська. Вона привітала гостей, попросила хвилиним мовчанням вшанувати членок Відділу, які відійшли у вічність, та прочитала привітання від Округи Центрального Нью-Йорку і 34-го Відділу СУА.

Співочий гурток „Чарівний гомін” (Наталка Верзол, Люба Дрянська, Оріся Калка, Галина Логан, Ірина Мурон, Леся Мишук, Аліса Сердюк, диригент Ярослав Кушнір), що існує при 99-му Відділові, виконав пісню „Богородице-Діво”. Гімн Союзу Українок Америки заспівали наші членки. Діти союзнок Зеня Верзол, Олеся Верзол, Ніна Дитюк, Соломія Мишук, Адріяна Рубич і Леся Сисон прочитали вірш Л. Українки „Давня весна”.

Історію Відділу (від 1968 р. до сьогодні) прочитала членка 99-го Відділу Олександра Мишук. Фінансовий звіт 99-го Відділу приготувала фінансова референтка Любомира Мокій, яка обіймає ще пости референтки суспільної

опіки і стипендій. Вона повідомила, що від 1968 до 2003 рр. Відділ видав на добрі цілі 232,094.20 дол. Присутні нагородили членок Відділу оплесками.

Упродовж вечора ми насолоджувалися співом гуртка „Чарівний гомін”, який виконував українські пісні.

Наприкінці місцевий парох о. Михаїл Мишук прочитав молитву подяки Всевишньому та благословив на майбутнє.

На закриття Наталка Верзол подякувала о. Михайлові Мишуківі та всім присутнім, які звеличили відзначення Ювілею Відділу, а членкам за витривалість і муравлину працю упродовж 35 років. Молодші членки гостили смачними канапками та солодощами. Присутні ще довго продовжували в приємній атмосфері цей вечір.

* * *

У пам'ять колишньої членки 99-го Відділу СУА **Анастасії Голубець** складаємо **25 дол.** на Пресовий Фонд журналу „Наше Життя”. Родині висловлюємо щирі співчуття.

Управа і членки
99-го Відділу СУА. Вотервліт, Н.-Й.

ЗЕНЯ ЗАРИЦЬКА

З волі Всевишнього 29 листопада 2003 р. відійшла у всесвіт незабутня членка 103-го Відділу СУА в Гемпстеді на Лонг-Айленді св. п. Зеня Зарицька. Залишила по собі багату спадщину в цій жіночій організації, а рівночасно глибоку порожнечу, яку ми всі відчуваємо.

Зеня Зарицька була однією з тринадцятьох засновниць 103-го Відділу, більш як 30 років тому вона стала в ряди СУА і працювала на добро організації та українського народу. Постійно цікавилася справами Відділу й місцевої громади. Коли здоров'я стало на заваді її активної праці, Зеня зуміла ще морально і духовно підтримувати наших членок.

Зеня народилася 1919 р. в Гусятині на Західній Україні в родині Дмитра і Марії Шахновичів. Мати, родом зі священничої родини Кристаловичів, виховала дітей в любові до рідної землі і її народу. Батько був промисловцем. Родина була численною, але, на жаль, більшовики вивезли до Сибіру майже всіх. Там вони загинули. Батько був ветераном Першої світової війни і скоро після війни помер. Із чотирьох дітей залишилися тільки Зеня і її старша сестра, яка мешкає в Гусятині.

Народну школу Зеня закінчила в Гусятині, а середню освіту здобула в торговельній школі у Львові. Там дівчина знайшла багато однодумців і приятелів, які поділяли її політичні погляди.

Друга світова війна змушувала залишати рідний край і прокладати шлях у незнану чужину. Зеня опинилася в Німеччині, у місті Мюнхені. Там довідалася про родину Зарицьких, що мешкала тоді в таборі переселенців в Регензбурзі. Зеня поїхала до них, щоб повідомити про смерть найстаршого сина Славка, якого розстріляли німці на її очах. Так Зеня познайомилася зі своїм майбутнім чоловіком Гілярієм. Зеня приїхала до Америки 1949 р., сюди також приїхала родина Зарицьких. Прязнь Зені і

Гілярія перейшла в кохання, і на початку 1950 р. молода пара повінчалася у церкві св. Юра в Нью-Йорку. Подружжя поселилося в штаті Нью-Джерзі, згодом втішалися трійком дітей – Юрієм та близнятками Марусею і Гілярієм – молодшим.

1960 р. родина Зарицьких переїхала на Лонг-Айленд в Плейнвю. Незважаючи на щоденні родинні обов'язки Зеня інтенсивно включилася в громадську працю. Довгі роки вчила безплатно в місцевій українській суботній школі, була активною членкою Пласт Прияту і Товариства „Патріархат”. Допомогала місцевій молодіжній танцювальній групі, упродовж багатьох років була секретаркою місцевого відділу Народного Союзу, брала активну участь у громадських заходах, виконувала свої обов'язки енергійно і сумлінно. Останніми роками вступила до Клубу Сеньйорів.

У березні 1969 р. Зеня Зарицька стала однією з основоположниць 103-го Відділу СУА. У Відділі була взірцевою членкою, обіймала різні посади в Управі Відділу, була головою, культосвітньою референткою, секретаркою, референткою суспільної опіки, часто відвідувала хворих в піклувальних домах чи лікарнях. Ще так недавно Зеня робила пакунки для людей, що потерпали від нестатків в Україні. Так ще звучать її слова: „Сиджу вдома, то хоча у цій ділянці ще можу допомогти своєму Відділові”.

Зеня часто робила цікаві доповіді, писала гуморески, історію 103-го Відділу, яку поширювала з кожним ювілеєм. Останній раз прочитала цю історію у жовтні 1999 р. на бенкеті з нагоди 30-літнього ювілею нашого Відділу. А скільки мистецьких виставок влаштовувала у бібліотеках, на міжнародних і місцевих фестивалях, школах – годі перерахувати. Все це сприяло поширенню інформації про Україну, нашу культуру і традиції серед американців.

Часто під керівництвом Зені членки влаштовували різні заходи: „День матері”, „Андріївський вечір”, „Показ народної ноші”, „Чайні вечори” та ін. Зеня була на правду динамічною силою для Відділу. Її праця не кінчилася на обов'язках Відділу, вона часто їздила до Нью-Йорку, щоб взяти участь у засіданнях Окружної Управи та різних заходах СУА. За заслуги Головна Управа СУА нагородила Зеню Почесною грамотою.

Зеня була рішуча, зарадна, весела, ввічлива і говірка. З нею можна було провадити дискусії на різні теми. вона залюбки читала. Вміла приєднувати кругом себе широкий круг приятелів, уміла в потребі потішити, заохотити до праці, піднести на дусі.

Закінчення на стор. 33.

ДОБРОДІЙСТВО

Шановні пані, дорогі союзянки!

Після XXVI Конвенції СУА ви пильно дотримувалися засад, якими керуються люди доброї волі, і ті, кому лежить на серці добро ближніх. Особисто і спільно зі своїми подругами-союзянками ви склали пожертви на добродійні цілі СУА. Своєю сумлінною працею ви здобули признання і пошану, тому багато друзів наслідують ваш приклад, складаючи свої пожертви. Добродійність і щедрість здобули вам вдячність від всіх, хто активно цікавиться життям українських громад.

Щиро вдячні вам 2,665 школяриків України, яким упродовж півтора року видали 97,468 дол. щоб вони ласували поживним молоком і пухнастими булочками. “Бабусі” і сироти, про яких ви пам’ятаєте у різдвяний час, отримують частину з надісланих 46 тис. дол. у тридцяти обласних відділах Союзу Українок України. Не забувають вас 182 дітей з різних областей України, якими ви за 30 тис. дол. уможливили побут в оздоровчих таборах у Карпатах.

Зі словами щирої подяки звертається до вас 98 дітей і молоді – жертв катастрофи на Львівському летовищі у липні 2002 р., а також ті, які осиротіли після аварій у шахтах Донбасу – ви простягнули їм щедру руку допомоги, даруючи кожному по 250 дол.

Кільканадцятьоро дітей отримали кошти на лікування, ми допомогли зовсім забутим дітям-калікам у сиротинці, який у 2002 р. відвідувала Сестра Марія Бернарда. Завдяки вам купуємо потрібні нові частини для медичної апаратури у Львівській спеціалізованій дитячій лікарні, яку СУА придбав декілька років тому. Шлемо одноразову допомогу “Бабусям”, які опікуються залишеними внучатами та допомагаємо кільком колишнім членкам УПА і колишнім політв’язням. Вам, шановні Добродії, складають низький уклін багато осіб, які отримали від вас допомогу на приблизно 48 тис. дол. Заохочуємо вас продовжувати жертвенність, дарувати гроші на потреби Суспільної опіки, “Бабусям” і сиротам, на акцію “Молоко і булочка наймолодшим школярам України” та на потреби медичної допомоги Фонд Чорнобиля СУА.

Бразилія. Подаю адресу катехитки, директорки Інституту св. Ольги в Прудентополісі куди можна посилати одяг, взуття та інші речі, які вони роздадуть учням. Пачка не може важити понад 44 фунти, довжина 42 інчі, височина, ширина і довжина разом не може перевищувати 79 інчів. На пошті треба дістати US Customs Deklaration & Dispatch form 2976-A. На формі написати – Used clothing with no cash value, GIFTS. Адреса: Elvira Lozovy. Snstituto Santa Olga
Rua Marechal Floriano, 1214
Caixa postal 10
84400-000 Prudentopolis, PR-Brasil
tel. (Oxx42) 446-1383 446-2110

Присилаючи до канцелярії СУА пожертви, старайтеся імена і прізвища писати друкованими літерами, обома мовами, щоб уникнути якнайбільше непорозумінь.

Річні звіти, які треба буде скласти про працю відділу, прошу робити старанно, хочемо переглянути критерії для нагород до наступної конвенції.

Бажаємо Вам успіхів у праці в Суспільній опіці СУА!

*Варка Бачинська,
референтка Суспільної опіки Головної Управи СУА.*

Україна. Трускавець, на Львівщині. Група дітей з різних областей України, які закінчили оздоровчий табір, організований коштом Союзу Українок Америки.

ФОНД СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ СУА

ПОЖЕРТВИ ЗА ГРУДЕНЬ 2003 р.

У пам'ять нашої першої голови **бл. п. Люби Павлович-Шмігель** на потреби Суспільної опіки (через 46-ий Відділ СУА) склали По **1,160 дол. 100 дол.** – Марійка і Йосип Гарбовські, Надія і Мирослав Шмігелі; **по 50 дол.** – 46-ий Відділ СУА, подружжя Джері Болалеки, Тереса Галл, Лідія Джус, родина Рендзяків, Юлія і Кен Флагерти; **40 дол.** – Орест Баб'юк; **30 дол.** – Ірена і Стефан Ольшанські; **по 25 дол.** – Анна Білоус, Адріана Делкевич, Люба Домбчевська, Анна і Микола Сїни, Марія і Олег Крамарчуки, Зеня Кужіль, Євген Кулик, Роман Куціль, Елеонор Палмері, Ірина Руснак, Параня і Фред Смити, Христина Чехович; **по 20 дол.** – Анна і Филип Бейлі, Дарія і Юрій Ганушевські, Анна і Петро Івасеви, Михайло Когут, Марія Крижанівська, Ярослав Матковський, Мирослава Приймак, Ляриса і Андрій Харамбури, Рома і Тарас Шоти, Тетяна і Ростислав Шутери; **по 10 дол.** – Емілія і Стефан Адамчуки, Зоряна Климочко, Катерина Кузиляк, Дарія і Михайло Лесеві, Марія і Микола Лілаки, Зоя і Микола Литвинці, Марійка Поворозник, Галя і Мирослав Тицькі, Іван Шурин.

Зеня Кужіль, голова Відділу.
Анна Білоус, скарбник Відділу.

ПОЖЕРТВИ

На потреби Суспільної опіки СУА 89-ий Відділ у Кергонксоні, Н.-Й. склав **50 дол.**

На допомогу “Бабусям” в Україні 89-ий Відділ СУА склав **110 дол.**

Агнес Хоманчук, скарбник Відділу.

На допомогу “Бабусям” в Україні 125-ий Відділ СУА в Нью-Йорку склав **100 дол.**

О. Онуфрив, скарбник Відділу.

На потреби “Бабусям” в Україні Софія Барусевич склала **25 дол.** (через 56-ий Відділ СУА).

Софія Филипович, скарбник Відділу.

На допомогу “Бабусям” і сиротам в Україні **50 дол.** склала **Стефанія Маланчук** з Санта-Барбари, Каліфорнія.

ФОНД ЧОРНОБИЛЯ СУА

На медичну допомогу дітям в Україні **50 дол.** склали **Марія і Мирон Кузьми**.

На медичну допомогу дітям в Україні **50 дол.** склав **89-ий Відділ СУА в Кергонксоні**.

Агнес Хоманчук, скарбник Відділу.

МОЛОКО І БУЛОЧКА

НАЙМОЛОДШИМ ШКОЛЯРАМ УКРАЇНИ

У світлу пам'ять першої голови **бл. п. Люби Павлович-Шмігель** на сніданки школярам України склали (через 46-ий Відділ СУА): **по 100 дол.** – Таня і Мирон Баб'юки, Уляна і Мирон Баб'юки, Стефа і Франко Вовковичі, Джозефін і Зенон Гурани, Слава і Анатолій Коби, д-р Борис Шмігель; **по 50 дол.** – Христя Венгльовська, Рома Гарасим'як, Богдан Гуран, Оксана Лонкевич, Катерина Лялька, Наталя та Іван Олексини, Володимир Пилишенко; **30 дол.** – Нона Кравс; **по 20 дол.** – Стела Сорохтей, Володимир Юськів; **10 дол.** – Ліда і Богдан Хом'яки. **Разом 1,030 дол.**

Зеня Кужіль, голова Відділу.
Анна Білоус, скарбник Відділу.

3 нагоди дня народження Наді Іванчук д-р Марія Дицьо склала **115 дол.** на сніданки школярам України (через 56-ий Відділ СУА).

Софія Филипович, скарбник Відділу.

На сніданки школярам в Україні Борис Галаган склав **100 дол.** (через 83-ий Відділ СУА).

Лідія Закревська, скарбник Відділу.

Як різдвяний дарунок на молоко і булочку школярам в Україні **50 дол.** склали **Ліна і Василь Камінські**.

У пам'ять **св. п. Рисі Голод** на сніданки дітям в Україні **50 дол.** склала Тетяна Ясінська (через 78-ий Відділ СУА).

Христина Пацлавська, скарбник Відділу.

На сніданки дітям в Україні **Леопольда Са-вецька**, членка 89-го Відділу СУА, склала **20 дол.**

Меланія Кокорудз, референтка
Суспільної опіки Відділу.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Варка Бачинська, референтка Суспільної опіки СУА.
Романна Кекіш, скарбник.

ПОДЯКА

Висловлюю подяку приятелям, які у пам'ять мого чоловіка **бл. п. інж. Володимира Гладкого** склали пожертви на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”.

100 дол. – Товариство українських сеньйорів у Маямі, Фл., **70 дол.** – д-р І. Ратич; **по 50 дол.** – інж. М. Ковальчук, І. Куровицька, Л. Гладка; **по 25 дол.** – І. і Р. Бігуни, З. Ковальська, 17-ий Відділ СУА у Маямі, І. Ракуш, М. Тершаковець, З. Басараб, І. Трач, Н. Цвях, О. Тритяк, М. Данилюк, О. Фаріон, М. Томоруг, І. Ганкевич, І. Дзюбинська, Н. Плечень; **10 дол.** – М. Венгльовська. **Разом – 800 дол.**

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ “НАШЕ ЖИТТЯ”

У світлу пам'ять бл. п. Зеновії Зарицької, основоположниці і довголітньої голови 103-го Відділу СУА ім. Олени Теліги в Гемпстеді, Лонг-Айленд, любячої матері і бабусі, дорогої сестри, братової і тети та працюючої громадянки, проведено збірку на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”. Пожертви склали: **300 дол.** – **Маруся Зарицька**, по **100 дол.** – **Юрій і Пея Зарицькі**, **Гілярій і Ляріса Зарицькі**, **Мирослав і Марта Ломаги**, **Lynne and Karin Mettern**, (**Лін і Кевин Меттерн**), **Павло і Керен Зарицькі**, **103-й Відділ СУА**; по **50 дол.** – **Володимир Зарицький**, **Ярослава Кришталович**, **Христина Лейман-Ломага**, **Юрій і Марія Штогрини**, **Володимир і Параскевія Шпачинські**; по **25 дол.** – **Богдан і Марія Галилуки**, **Марія Гаринь-Равдс**, **Богдан і Христина Подолуки**; по **20 дол.** – **Василь і Марта Ільницькі**, **Віра Погарецька**, **Василь і Юлія Захарії**, **Марія Жеграй**, **Володимир і Надія Андрейки**; **15 дол.** – **Ольга Мандибур**; **10 дол.** – **Михайло і Марія Рії**, **Микола і Ольга Кравці**, **Анна Сенчишин**. **Разом 1,370 дол.**

Христина Подолук, голова 103-го Відділу СУА.

Замість квітів на могилу бл. п. **Євгенії Чуми** складаємо **100 дол.** на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”. Родині висловлюємо найщиріші співчуття.

Управа і членки 83-го Відділу СУА, Нью-Йорк.
Лідія Закревська, скарбник.

Замість квітів на могили моїх найдорожчих чоловіка **Василя**, сина **Данила**, сестри **Стефи** і брата **Тараса** складаю **40 дол.** на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”.
Дарія Струк-Гусар.

У світлу пам'ять моєї дорогої мами **св. п. Теклі Мандзій**, довголітньої членки 49-го Відділу СУА в Боффало, складаю **50 дол.** на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”.
Надія Блендонога.

У світлу пам'ять бл. п. **д-ра Вікентія Шандора** на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя” склали: **20 дол.** – **Софія Лонишин**; по **10 дол.** – **Стефанія Левко**, **Оля Ящишин**, **Марія Слободян**. **Разом 50 дол.**

Оксана Шандор.

На Пресовий Фонд журналу склали: **50 дол.** – **Марта Ярош**; **5 дол.** – **Анна Стельмах**.

У світлу пам'ять бл. п. **Володимира Гладкого** **25 дол.** склали присутні на Панахиді друзі.

Меланія Плечень.

У пам'ять колишньої членки 99-го Відділу СУА бл. п. **Анастасії Голубець** складаємо **25 дол.** на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”. Шановній родині висловлюємо глибокі співчуття.

Управа і членки 99-го Відділу СУА, Вотервліт, Н.-Й.
Любомира Мокій, фінансова секретарка.

У пам'ять бл. п. **Антон Тимкевича**, чоловіка нашої членки, Округа Н.-Дж. склала **25 дол.** на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя”.

Ліда Крамарчук, скарбник.

У світлу пам'ять бл. п. **Теклі Мандзій**, довголітньої членки 49-го Відділу СУА ім. Ольги Басараб у Боффало, Н. -Й., на Пресовий Фонд журналу “Наше Життя” склали: по **25 дол.** – **Анна Полішук**, **Уляна Лоза**; по **20 дол.** – **Василина Осташук**, **Домна Завадівська**; по **10 дол.** – **Ярослава Борачок**, **Александра Грега**, **Глорія Лонг**, **Мирослава Райца**, **Анна Седлярчук**, **Анна Заньків**, **Оксана Салдит**. **Разом 160 дол.** Родині висловлюємо щирі співчуття.

Уляна Лоза, голова Відділу.

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА

ПОЖЕРТВИ ЗА ГРУДЕНЬ 2003 р.

2,000 дол. – **д-р Александра Школьник (33)**; **1,000 дол.** – **Dr. Marta Vojtovich & Laurie Gauper (ML)**; **700 дол.** – **д-р Богдан і Богдана Худьо (28)**; **450 дол.** – **Андрій і Христина Козаки (86)**; **360 дол.** – **100-ий Відділ СУА**; **250 дол.** – **Мар'ян Коць**, **Анна Чорнобиль (47)**, **4-ий Відділ СУА**, **67-ий Відділ СУА**, **83-й Відділ СУА**; **220 дол.** – **Євген і Наталія Змій (86)**, **Іриней і Оленка Юрчуки (86)**, **65-ий Відділ СУА**, **86-ий Відділ СУА**, **96-ий Відділ СУА**, **103-й Відділ СУА**, **119-ий Відділ СУА**; **200 дол.** – **Данило і Люба Більовцуки (4)**, **д-р Тетяна Доберчак**, **Marie Iwanchuk Schnoes**, **Марія Храплива (28)**, **Юрій і М. Орися Яцуці (98)**; **110 дол.** – **Роман і Світлана Андрушкови (86)**, **Володимира Васічко (86)**, **Петро і Стейсі Полянські (86)**, **Богдан Марків**, **Денис і Мирослава Стахови (65)**, **Оксана Стеранка (86)**, **Томас і Одарка Полянська Стокерт (86)**, **Ігор Струтинський**, **Іван і Дарія Турянські (28)**, **Осип Харченко**; **100 дол.** – **Андрій і Марта Бачинські**, **Олег і Осипа Весоловські (22)**, **Ірена Гординська (86)**, **Євстахій Держко**, **Gary J. & Irene Wolfe**; **50.66 дол.** – **Мирон Б. Кравчук (Bristol-Myers Squibb Matching Fund through United Way) (98)**; **25 дол.** – **Rea M. Hrycak (24)**, **John & Doreen Rudan (86)**; **21 дол.** – **Рената Бігун (28)**; **10 дол.** – **Sandra L. O'Donnell (Bristol-Myers Squibb Matching Fund through United Way) (98)**.

У пам'ять мого незабутнього сина **Ігоря С. Яцушка** складаю **2,500 дол.** на стипендії сиротам в Україні.
Яра Ріпецька-Гельбіг, Фл.

У світлу пам'ять бл. п. **Богуслави Гнатів** складаю **50 дол.** на Стипендійну Акцію СУА.

Меланія Грицюк-Маззоррана. ВЧ.

Замість квітів на могилу **св. п. Богуслави Гнатів**, моєї колишньої сусідки, талановитої і чудової людини, складаю **30 дол.** на стипендії сиротам в Україні. Висловлюю глибоке співчуття родині.

Любомира Почтар, Н. -Дж.

In memory of **Slava Hnatiw**, we are contributing \$200 to the UNWLA, Inc. Scholarship Program for scholarships for orphans in Ukraine.

Michael and Gertrude Dub, MO.

У пам'ять **бл. п. Марти Амаро**, моєї приятельки з 90-го Відділу США, складаю скромну пожертву **30 дол.** на Стипендійну Акцію США на стипендії для сиріт в Україні (через 90-ий Відділ США).

Ірина Семенюк-Бойко із Торонта.

У світлу пам'ять дорогої кузинки **бл. п. Віри Стефанів** складаємо **100 дол.** на Стипендійну Акцію США (через 86-ий Відділ США).

Бернард і Анна Кравчуки.

Замість квітів на могилу дорогої і незабутньої кузинки **бл. п. Віри Стефанів** складаємо **100 дол.** на Стипендійну Акцію США (через 86-ий Відділ США).

Марія і Богдан Полянські.

In loving memory of **Vira Stefaniv** we are donating \$100.00 to the UNWLA, Inc. Scholarship Program for a stipend in Ukraine. Through UNWLA Branch 98 in Holmdel-Middletown, NJ.

Ray & Rita Oberleitner.

ЩИРО ДЯКУЄМО!

Марія Полянська, референтка стипендій США.
М. Оріся Яцусь, скарбник комісії стипендій США.

ПОЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В НЬЮ-ЙОРКУ

ПОЖЕРТВИ ЗА СЕРПЕНЬ 2003 р.

(Закінчення. Початок у числі за січень.)

У пам'ять **бл. п. Миколи Строкона** складаємо **100 дол.**
Д-р Ігор і Марта Восвідки.

У пам'ять **бл. п. Оксани Кушнір** складаємо **100 дол.**
Миرون і Ольга Гнатейки.

У пам'ять **бл. п. Оксани Кушнір** складаю **50 дол.**
Дарія Байко.

У пам'ять **бл. п. Оксани Кушнір** складаю **50 дол.**
Марія Шуст.

З НАГОДИ

З нагоди **50-го ювілею** подружжя **Мирона і Лідії Базарів** складаємо **100 дол.** на Будівельний Фонд У.М.
Данило і Анна Слободяни.

З нагоди **50-го ювілею** подружжя **Мирона і Лідії Базарів** складаємо **100 дол.** на потреби УМ.
Тит і Софія Геврики.

ПОЖЕРТВИ ЗА ВЕРЕСЕНЬ 2003 р.

ТРИВАЛИЙ ФОНД

На Тривалий Фонд ім. **Ярослава і Надії Бігунів** **1,000 дол.** склала **Надія Бігун.**

На новостворений Тривалий Фонд ім. **Осипа і Зінаїди Левицьких** **5,000 дол.** склали **Осип і Зінаїда Левицькі.**

Закінчення зі стор. 29

Зеня залюбки втішалася своєю родиною, важко працювала, щоб дати дітям добру освіту, виховувала їх в українському дусі, прищепила любов до України і прибраної батьківщини Америки. Її лагідна дбайливість принесла добрий урожай. Тішилася своїм онучком Максимом, його першими кроками в Києві, поскільки син Зені працює журналістом в Україні. Любила Зеня дружин своїх синів Пею і Лесю.

Після смерті чоловіка Зеня зуміла подолати

На Меморіальний Фонд ім. **Оксани Кушнір** **25 дол.** склала **Тетяна Данилів.**

На новостворений Меморіальний Фонд ім. **Галини Балабан**, у першу болючу річницю її відходу у вічність, **1,000 дол.** склав чоловік **Володимир Балабан.**

ПОЖЕРТВИ

105,847.18 дол. – зі спадку **д-р Оксани Фольварків**; **по 1,000 дол.** – **Богуслава Гнатів, Марія Тершаковець і Роман Гавриляк**; **180 дол.** – **Яослав і Віра Криштальські**; **по 100 дол.** – **Богдан Стеців, д-р Олександр Стеткевич, д-р Богдан і Роксана Харкевичі, Гал і Адріяна Малони**; **90 дол.** – **Стефан Киньо**; **80 дол.** – **Яра Снилик**; **по 50 дол.** – **Володимир і Звена Романів, Михайло і Стефанія Воробець, Ірена Плис**; **40 дол.** – **Ярослав Волошук**; **30 дол.** – **Павлина Данчук**; **по 25 дол.** – **Еміль Майбо, Петро і Анна Світницькі, Віра Сендзік, Іван Ляшек**; **по 20 дол.** – **Маріяна Задояна, Емілія Крамарчук, Анна Столярська, д-р Ігор Гулявий, Марія Кузьма, Іван і Ольга Яцишини, Марта Пфлянцер, Оксана Радиш, Марта Рудик**; **по 15 дол.** – **Юрій і Христина Свищуки, Ольга Кулинич, Марія Світій**; **по 10 дол.** – **Ярослава Горячун, д-р Марта Федорко, Joseph Jackson, Edward & Sandra Kempisty**; **5 дол.** – **Дарія Бекерська.**

Продовження на стор. 36.

свою самотність і глибоку тугу та ще з більшою пошаною працювати для родини і громади. Вона сумлінно виконала свої обов'язки – родинні і громадські та спокійно відійшла у вічність.

Прощаючи незаступиму нашу посестру, просимо Всевишнього прийняти її до себе.

Добра пам'ять про Зеню залишиться поміж нами. Родині висловлюємо глибокі співчуття.

Христина Подолук, голова 103-го Відділу.

Віра ВОВК

ЧОВНИК З ГОЛУБИМ ВІТРИЛОМ

Був собі хлопчик Романко, син рибалки.

Романкова родина жила в хатині, вкритій морською травою, де було місце для тата, мами, сестрички, братчика та ще й для собачки Латки. Латка бігав завжди за Романком, носив його вудку і спав коло його ніг, звинувшись в клубочок. На даху Романкової хатини бузько виліпив собі на колесі з воза високе гніздо. Було воно таке високе, як маяк, і певно, можна було з нього бачити султанів палац у Царгороді.

Романко допомагав батькові плести сіті, носити кошики з рибою і ладнати човен в дорогу. Але батько вибирався на море сам, щоб високі і чубаті хвилі не схопили хлопчину. Хвилі дуже люблять хапати пстунів.

Коли батьків човен зникав за обрієм, Романко вдивлявся в хвилі, які викидали для нього на берег різні іграшки: кручені скойки, різнобарвні зорі, камінці. Часом випливали з глибини створіння в прозорих, як павутиння, мереживах з червоними або фіялковими рубцями. Тоді Романко забував за світ Божий. Хвилі гналися, як дикі коні, одна за одною, переливалися з клетотом і намагалися зловити Романка за п'яту. Але хлопчик щоразу підтягував ногу.

Одного разу, коли Романко сидів з Латкою на березі, надпливла звідкись на хвилях біла качечка. Латка загавкав, але качечка не злякалася.

„Провчу її!” – подумав Латка і скочив за качкою в море. Хвилі вхопили собачку і понесли з собою.

– Латко! Латко, вернися! – кричав Романко, але собачка не вертався. Романкові зробилося дуже жаль свого приятеля. Він пригадав собі, як тато приніс Латку щенятком до хати. Латка був тоді такий маленький, що його можна було сховати в кишеню. Не вмів ще дивитися, і треба було його вчити їсти. Потім він навчився багато всяких мудрих штук, як собаки з мандрівного цирку. І ось Латки вже немає...

Враз далеко на морі замерехтіло щось, ніби крильця голубого метелика. Ось воно ближче, ближче... Але то був не метелик, а – човник з голубим вітрилом. Човник був порожній, але здавалося, що він усе розуміє, бо коли Романко простягнув руку, човник відразу пристав до берега.

„Який гарний човник! – подумав хлопчик. – Здається, він запрошує мене поплавати”.

Того човник і хотів, бо як тільки Романко сів у нього, він замаєв голубим вітрилом і поплив у море. Відпливши геть далеко, човник раптом звинув вітрило і потонув у хвилях.

Хлопчина злякався. Довкола нього розгортався невиданий світ: дивовижні сині водорості, рожеві коралеві кущі, велетенські черепахи, їжаки, медузи, подібні до казкових квітів... Потім вода почала чимраз більше синіти, гейби заходила ніч, і вже тільки світляві риби показували далі дорогу. Почувши під ногами тверду землю, Романко розглянувся і побачив морського короля. Він сидів під коралевою скелею і великим золотим тризубом чесав свою бороду з синіх водоростей.

– Ти рибалчин син, Романку, правда? – спитав король.

– Так.

– Ходи ближче, подивлюся на тебе. Так, так, правду казали мої дочки-хвилі, що в тебе очі поголубіли від моря. Хочеш жити у мене? Я подарую тобі палац, де місяць спить удень, а сонце вночі. Хвилі принесуть тобі скарби затоплених кораблів.

– А мама, тато, сестричка й братчик? А наша хата? Без мене наша хата стане порожньою, бо мама завжди каже, що мене повна хата...

– Хіба вона краща від мого палацу? – здивувався король.

– О, так! Вона вкрита морською травою, і бузько звив на ній гніздо, таке високе, як маяк!

– Так що ж тобі дати на спомин, як уже не хочеш у мене остатися? На ось тобі гостинця, – і король простягнув хлопчикові білу перлину, як качине яйце.

Романко згадав про качечку.

– Дорогий королю, я прошу тебе тільки одне: верни мені мого Латку!

– Латку? Що це таке?

– О, це мій собачка. Він білий з чорною латкою на голові. Ми росли разом, і хвилі взяли його зі собою. Латка – мій найліпший приятель.

– Гей, хвилі! – гукнув король. – Віддайте Латку, пустунки! А ти, хлопче, – звернувся він до Романка, – бережи цю перлину. Хто її має, того любить море. Князь Святослав возив її з собою в морські походи, козаки ховали її в своїх чайках, як їхали „до турка в гості”. Тепер вона – твоя.

Романко хотів був сказати „спасибі”, але враз звідкись узявся Латка і кинувся йому на груди...

Розбудив його голос батька:

– Не спи так близько берега, синку, а то чубата хвиля забере тебе в море.

– Я був у морського короля, тату! Він подарував мені перлину – таку велику, як качине яйце. Дивіться! – Романко розтулив затисненого кулака. Там була біла скойка.

Тато посміхнувся.

– Як дивно... продовжував Романко. – Я думав... Але по мене приплив човник з голубим вітрилом. І Латка знайшовся! Я буду берегти білу скойку, як дарунок морського короля.

– Човник з голубим вітрилом возив тебе, синку, в королівство снів. А тепер допоможи мені віднести цю сіль. Мама, сестричка і братчик уже ждуть обідати.

Віра Вовк. Проза. Київ. Родовід, 2001 р.

Сніховинка

ВЕЛИКА РІЗНИЦЯ

– Скільки років має твій братик Івасик? – питає Ірка Славку.

– Один рік, – відповідає Славка.

– Мій песик Бурко має також один рік. Дивись, як він чудово бігає, а Івасик щойно вчиться ставити перші кроки.

– Е, – обороняє Славка братика, – Бурко має чотири ноги, а Івасик тільки дві.

Продовження зі стор. 33.

БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД

9,000 дол. – (5,000 – Марія Грабська; 2,500 – СУА, Окружна Управа Огайо, 1,500 – Іванна Шкарупа) фонд призначений на габльотки для народного мистецтва; по 2,000 дол. – Михайло і Александра Завадівські, Бріан і Андреа Томко; 500 дол. – Андрій і Мотря Головінські; по 250 дол. – Іван Роман Стецура, Ярема Кіндрачук (через 62-ий Відділ СУА), 62-ий Відділ СУА; по 200 дол. – Богдан Гуран, Петро і Ллона Шиприкевичі, Мирон і Ольга Гнатейки; по 100 дол. – Тиміш і Анна Гнатейки, Орест і Дарія Темницькі, Дарія Завадівська, Роман Кизик, д-р Ореста Олексій; по 50 дол. – Данило Дзядів, Нестор і Рома Максимовичі, Анна Левицька; 30 дол. – **Ralph & Olha della Cava.**

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА БУДОВУ МУЗЕЮ

У світлу пам'ять мого зятя **бл. п. Леонарда Бонакорси** складаю 200 дол. (через 64-ий Відділ СУА).

Ярослава Стасюк.

У світлу пам'ять **бл. п. Стенана Посполіти** склали: 20 дол. – Ірена Гладка; по 10 дол. – Анна Гіна, Мері Анн Мікоскі, Оріся Марків, Ірена Мандич, Марія Висовська, Ліда Козюпа, Марія Снігурович, Стефанія Сагата, Міля Іванів, Іванка Олешук, Марія Кульчицька.

У пам'ять **бл. п. Олександра Скопа** датки склали: по 100 дол. – Мирон і Ольга Гнатейки, Христина Певна; 60 дол. – Андрій Ленцик; по 50 дол. – Іван і Ярослава Лучечки, Микола Галів, Орест і Лідія Ілюти, Тит і Софія Геврики, Ярослав і Катря Червоняки, Марія Шуст, Дарія Байко; 25 дол. – Марта Бачинська; 20 дол. – Ліда Гайдучок.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА ПОТРЕБИ МУЗЕЮ

In loving memory of my dear late in-law **Ivan Horodyskyj, Irene Horodyskyj and her brother in-law Roman Britton** I am donating \$50. **Virginia Horodyskyj Daugherty.**

З НАГОДИ

З нагоди влаштування 67-им Відділом СУА вечора для відзначення моєї мистецької діяльності, та отримання звання „Заслужений артист України”, складаю 500 дол. на Будівельний Фонд УМ.

Віра Левицька.

200 дол., які ми отримали від Дзвінки і Бориса Захарчуків з нагоди 50-ліття ювілею нашого подружнього життя, складаємо на Будівельний Фонд УМ.

Ярослав і Ярослава Букачевські.

ПОЖЕРТВИ ЗА ЖОВТЕНЬ 2003 р.

ТРИВАЛИЙ ФОНД

На Тривалий Фонд ім. Василя і Бригіти Сосяків 5,000 дол. склав **Василь Сосяк.**

На Тривалий Фонд ім. диякона Юрія і Зорі Малаховських 1,000 дол. склали диякон **Юрій і Зоря Малаховські.**

ПОЖЕРТВИ

1,050 дол. – Олег і Ліда Савківі; 250 дол. – д-р Богдан і Джоанна Целевичі; 100 дол. – Ігор і Ольга Левицькі; 75 дол. – Микола Конрад (Avaya Matching Gift Center). 70 дол. – Іван Керик; по 50 дол. – Ліда Королишин, Люба Мриглоцька, Maryann Kulish (Prudential Foundation Matching Gift). 40 дол. – Олександра Івасиків, Dr. Neil & Luba Levy; по 30 дол. – Володимир і Параскевія Шпачинські, Drs. Susan Siegel & Roman Bohonowych; по 25 дол. – Галина Сминдак, Мері Козар, Helen Rudy; 22 дол. – Юрій Левицький; по 20 дол. – Ольга Балабан, Евген і Ольга Морози, Соня Кукурудза, Орест і Христина Ганаси, Андрій і Рута Ріпецькі, Розалія Головка, Надія Кузьма, Лідія Оленчук; 15 дол. – Оксана Стельмах; по 10 дол. – Ірена Старожитник, Соня Лонишин, Софія Андрушків, Олена Папіж, Олександр Пришляк, Михайло і Леся Грицеляки, Дарія Дикий, Надія Дзидзан, Ірена Телюк, Стефанія Жмуркевич; по 5 дол. – Мирон Бойко, Володимира Теслюк.

БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД

2,050 дол. – Орест Ілют (American Express Gift Matching Program); по 1,000 дол. – Теодозій і Лукія Грициві (через Окружну Управу СУА, Огайо), 33-й Відділ СУА, Микола Яремко (Johnson & Johnson Family), Стефан Секрета; по 500 дол. – 118-й Відділ СУА, Олександр і Ірена Михалюки, Дарія Лисий (Exxon Mobil Matching); 200 дол. – Ірина Дибко-Филипчак; 150 дол. – 54-ий Відділ СУА; 125 дол. – зі спадку Романа і Бронислави Ковалівих; по 100 дол. – Галина Кохановська, Володимир і Катерина Воловдюки; 50 дол. – д-р Зенон і Володимира Гілі; 30 дол. – Марія і Ярема Остапи; 25 дол. – Соня Семанишин.

З НАГОДИ

З нагоди дня народження Ростислава Мілянича на Будівельний Фонд УМ. склали: 250 дол. – Микола і Оксана Яремки; 200 дол. – Іриней і Оксана Ісаїві; по 100 дол. – Олег і Маргарета Послушні, д-р Микола і Христина Баранецькі, Андрій Бурачинський, Мирон і Ольга Гнатейки, Іриней і Оленка Юрчуки, Богдан і Квітослава Пашини; 75 дол. – Josef & Daria Yurchuk Ruzicka; 60.60 дол. – Зоряна Клюфас; по 50 дол. – Марійка Гельбіг, Ірена Тамара Гординська, Ігор і Віра Микити, Стефан Вельгаш і Марія Проскуренко, Адам і Март з Гапії.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА БУДОВУ МУЗЕЮ

У пам'ять мого чоловіка **бл. п. Лева Семущака** складаю 500 дол. **Стефанія Семущак.**

У пам'ять **бл. п. Мирона Руснака** складаємо 100 дол. **Лев і Арета Добрянські.**

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНА ГОЛОВА СУА – Анна Кравчук
Ірина Куровицька – голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Марія Томоруг – 1-ша заступниця голови
Софія Геврик – 2-га заступниця голови для справ організаційних
Оксана Фаріон – 3-тя заступниця голови для справ культури
Мотря Воєвідка-Слоневська – 4-та заступниця голови для справ зв'язків
Марта Данилюк – протоколярна секретарка
Христина Ярема – англомова секретарка
Надія Цвях – фінансова секретарка
Меланія Грибович – скарбник
Катерина Немира – для справ преси
Марта Богачевська-Хом'як – вільний член
Ірина Стецьків – вільний член

РЕФЕРЕНТУРИ

Варка Бачинська – суспільної опіки
Катерина Івасишин – виховна
Марія Пазуняк – музейна
Марія Полянська – стипендій
Ольга Тритяк – архівальна

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Лідія Казевич – Дітройт
Христина Хомин-Іжак – Філадельфія
Надія Савчук – Нью-Йорк
Марта Стасюк – Північний Нью-Йорк
Катерина Воловодюк – Нью-Джерзі
Іванна Шкарупа – Огайо
Любомира Калін – Чікаго
Зоряна Мишталь – Нова Англія
Маріянна Заяць – Центральний Нью-Йорк
Уляна Глинська – зв'язкова віддалених відділів

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Іванна Ратич – голова
Лідія Закревська – член
Надія Шмігель – член
Рената Заяць – заступниця
Христина Мельник – заступниця

Оксана Скипакевич Ксенос – парламентарист

Ірена Чабан – головний редактор журналу "Наше Життя"
Тамара Стадниченко – редактор англомовної частини журналу

У світлу пам'ять о. Протопресвітера Богдана Желехівського складаю **50 дол.** **Дарія Кузик.**

У пам'ять **бл. п. Віри Коваленко** пожертви склали (через 89-ий Відділ СУА): **по 25 дол.** – Олесь Цапар з родиною, Любомир Цапар з родиною, Звеніслава Цапар-Клайн, Дарія Цапар-Барон.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ НА ПОТРЕБИ МУЗЕЮ

У пам'ять **бл. п. Віри Салевич** складаю **50 дол.** **Лідія Ярославич.**

У пам'ять мого брата **бл. п. Омеляна Гельбіга** складаю **100 дол.** **Люба Гуралечко.**

У пам'ять **бл. п. Богдана Герасима** складаю **50 дол.** через 71-ий Відділ СУА. **Галина Гаврилук.**

У пам'ять **бл. п. Стефана Островського** складаю **25 дол.** **Василь Марущак.**

КОМІТЕТ РОЗБУДОВИ В РОЧЕСТЕРІ, Н.-Й.

У пам'ять **бл. п. Володимира Делькевича** пожертви на Будівельний Фонд У. М. склали: **по 200 дол.** – Люба Делькевич, Павло і Дора Іскали; **50 дол.** – Володимир і Ірма Пилишенки; **по 25 дол.** – Людвик і Аріядна Бахи, Мирон і Ірена Руснаки, Ігор Чехович з родиною, Юрій і Дарія Ганушевські; **по 20 дол.** – Василь і Варвара Білани, Люба Домбчевська; **10 дол.** – Ольга Ганушевська.

У пам'ять **бл. п. Мирона Руснака** пожертви на Будівельний Фонд У. М. склали: **500 дол.** – Теофіл Артимович; **300 дол.** – Ірина Руснак; **200 дол.** – Іванна Ганушевська; **по 100 дол.** – Людвик і Аріядна Бахи, Наталія Базарко, Ярослав і Лідія Черники, Андрій Ганушевський, Ольга Ганушевська, Яра Літош і Андрій Літош, Володимир Мотика, Ярослав і Лариса Музички, Христина Венгльовська, Мирослава Венке; **по 50 дол.** – Христина Чехович, Іван і Анна Галуґи, Наталія Гуран, Юрій і Дарія Ганушевські, родина Гошовських,

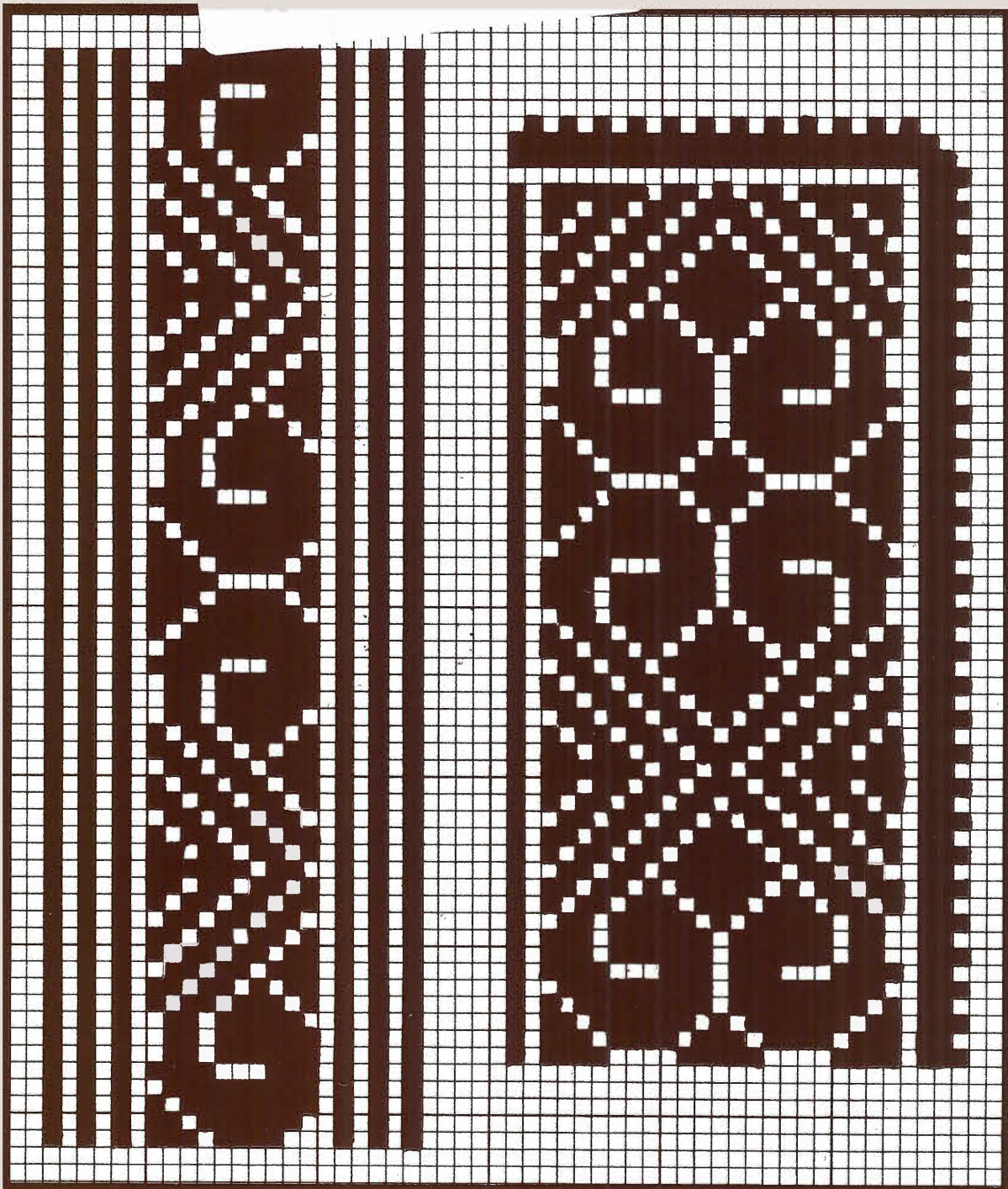
Христина Ковч, Бернад і Анна Кравчуки, Нестор Кухта, Мирослава Приймак, Володимир і Ірма Пилишенки, Іванна Ратич, Анастасія Смеречинська, St. Josaphat's Society; **35 дол.** – Зенон і Дарія Елієві; **по 30 дол.** – Мирон і Уляна Баб'юки, Катерина Лялька, Петро і Марія Лецишини, Уляна Лоза, Богдан і Галина Снігурі, Rena Bills; **по 25 дол.** – Наталія Баб'юк, Любомир і Люба Білики, Юрій і Анна Чорнобілі, Адріана Делькевич, Люба Делькевич, Люба Домбчевська, Тарас і Марія Кахникевичі, Володимир Кавка, Слава Коба, Марія Крамарчук, Нона Краус, Роман Куціль, Євген Кулик, Оксана Лонкевич, Марія Лозинська, Микола і Марія Лілаки, Василь і Анісія Мандзії, Іванна Мартинець, Ірена Мороз, Стефан і Ірена Ольшанські, Ростислав і Татяна Шутері, Катерина Щур, Теодора Сторожинська, Ольга Тритяк, Дарія Тишовницька, Ірена Гафткович, Микола і Анна Єйни, Jean Magrin, **по 20 дол.** – Ярослава Борачок, Любомира Хома, Богдан і Лідія Хом'яки, Тамара Гривнак, Йосин і Марія Костіви, Марія Осадців, Стефан і Текля Приймаки, Анна Сохоцька, Ростислава Стеців, Степан і Марія Сипливі, Марія Сипняк, Леся Телега, Роман і Надія Трачі, Мирон і Олена Тицькі, Tom & Luba Morsch, Irene Renstrom, Richard & Elsie Schaeferm; **по 10 дол.** – Емма Адамчук, Катерина Лялюк, Михайло і Дарія Лесіви, Анастасія Лучанко, Анна Васьків, Стефанія Телега, Ann Andrews, Nancy Ann Andrews.

У пам'ять **бл. п. Ірини Шмігель** складаємо **25 дол.** на Будівельний Фонд У. М.

Людвик і Аріядна Бахи.

У пам'ять **бл. п. Марії Гайцлер** складаємо: **30 дол.** – Людвик і Аріядна Бахи; **по 50 дол.** – Марко і д-р Аріядна Бахи, Роман Куціль, Людвик Бах; **12.80 дол.** – The Mosaic Ukrainian Heritage Center.

ЩИРО ДЯКУЄМО ЗА ПІДТРИМКУ!
УПРАВА І АДМІНІСТРАЦІЯ У. М.

**Взір з чоловічої сорочки – орнамент "файки", Хмельниччина.
Вишивати вишневими нитками ч. 498.**